

vrstice

iz Švice, Kneževine Lihtenštajn
in s Predarlskega

Vrstice

iz Švice, Kneževine Lihtenštajn
in s Predarlskega

Časopis udeležencev dopolnilnega pouka slovenščine

Prispevke so zbrali in uredili:

Anja Dobrovč

Jasmina Lepoša

Marija Rogina

Rajko Tekalec

Petra Zajc

Avtor ovitka:

Elia Hvalič

Oblikovanje, postavitev in tisk:

Jure Osterman

*Izdajo časopisa sta omogočila Urad Vlade Republike
Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu ter
Združenje staršev Martin Krpan*

REPUBLIKA SLOVENIJA
URAD VLADE RS ZA SLOVENCE V ZAMEJSTVU IN PO SVETU

Zakaj se učim slovensko?

Slovenščina je moj materni jezik, ker so moji starši Slovenci. Rojen in odrasel sem prav v Švici. V osnovni šoli sem štiri leta hodil na slovenščino. Učili smo se več o partizanih in pionirčkih, kot o jeziku. Tako je ostal slovenski jezik jezik, ki sem ga govoril v narečju kar dobro, ampak ga nisem obvladal v pravilni obliki.

Tako sem se spomladi leta 2017 odločil, da grem na tečaj slovenščine. Slovenska država nudi to storitev za vse Slovence, ki bi se radi učili ta jezik in to zastonj. Zame se je v celoti splačalo. Na eni strani razumem malce več, kateri so skloni, množino in katere so izjeme v tem jeziku. Na drugi strani sem spoznal prijazne ljudi, s katerimi sem šel celo na izlet v švicarske gore.

Boštjan

»Materni jezik je stvar časti!«

Koliko časa si pa ti gulila šolske klopi?“, me je pred kratkim vprašala ena od nečakinj. Pogovarjali smo se o šoli, o tem, kako radi (ali ne) smo jo obiskovali, pa o tem, katera učiteljica oziroma učitelj je bil najboljši, pa tudi o tem, kaj vse smo ušpičili. Ja, 18 let mojega življenja sem hodila v šolo – od osnovne šole pa vse do predavanj za magisterij. Za vsa ta leta lahko rečem, da so bila izjemno lepa leta mojega življenja, ki so mi veliko dala. Na eno od stvari, ki so mi jih dala, pa sem še posebej ponosna. To je ljubezen do branja, ljubezen do knjig in ljubezen do mojega maternega, slovenskega jezika. In ta ljubezen je večna, traja še zdaj. Ali pa se celo povečuje, odkar kot veleposlanica, prej v Nemčiji, zdaj v Švici, živim v tujini. Morda se nam, ko živimo v domovini, doma, v Sloveniji, zdi samoumevno, da obvladamo slovenščino. Zavestno se s tem, vsaj, ko smo odrasli, ne ukvarjamo. A življenje v tujini ozavešča materinščino na čisto poseben način. Koliko Slovencev živi v Švici? Kako dolgo so že tukaj? Ali še sploh znajo slovensko? Ali starši skrbijo za to, da bodo njihovi otroci znali govoriti slovensko? A je to res njihova naloga? Kaj pomeni znanje slovenskega jezika, če človek ves čas živi v tujini? Kje pa naj kupim slovenske knjige? Ali naj govorim v mojem narečju ali v pravilni slovenščini? Ali so moji pisni izdelki v skladu s pravopisnimi pravili? Ali je uporaba dvojine res tako pomembna? Kdo je sploh dolžan skrbeti za učenje in negovanje znanja slovenskega jezika? Je to tudi država?

Številna vprašanja se mi porajajo. Za večino od njih ni enoznačnih odgovorov. A nekaj pa vem! Ljubezen do maternega jezika ne pride sama od sebe, to ljubezen je treba ustvariti in jo negovati. Vedno in vedno znova, vsak dan! Zato sem zelo ponosna na našo državo, na naše Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport, ki skrbi za učenje slovenskega jezika v tujini. V šolskem letu 2017/18 organizira država Slovenija dopolnilni pouk slovenščine v 17 evropskih državah, obiskuje ga okoli 1800 udeležencev, od tega več kot 1000 otrok. Slovenščino poučuje skupaj 35 učiteljev, od tega 14 napotenih in 21 nenapotenih. To so izjemne številke in ko se pogovarjam z drugimi veleposlaniki, nam marsikateri zavida, saj v njihovih državah takšne ureditve nimajo.

To, kar ponuja država, je možnost. Ki pa ne bi bila nič vredna, če na drugi strani ne bi bilo prizadevnih staršev, ki so prepoznali, da naredijo svojim otrokom izjemno dobro, če jim omogočijo, da se v tujini učijo slovenščino. Vem, velikokrat ni enostavno urediti logistike in poleg vseh obveznosti poskrbeti še za prevoz otrok na dopolnilni pouk. Zato si vsi starši zaslužite posebne čestitke in poklon. A verjemite, delate v dobro otrok ne samo za danes, ampak za ves kasnejši čas.

Spomnim se, kako sem leta 1984 prišla iz Raven na Koroškem študirati v Ljubljano in kako se mi je zdelo, da sploh ne znam slovensko. Doma, na Koroškem, smo pač govorili v koroškem dialektu, ki vsebuje toliko nenavadnih besed (za ostale predele Slovenije), da mi še danes gre na smeh, ko se spomnim kakšne od njih. Na primer haban, za nekoga, ki je neroden oziroma je

butelj. Ali štrankli, ki pomenijo stročji fižol. Seveda mi je bilo nerodno, ker se mi je zdelo, da me sošolci in profesorji gledajo malo postrani. A kmalu po začetku študija smo imeli predmet stilistika slovenskega jezika pri slavnem profesorju Korošču. "A vi pa prihajate z ravenske gimnazije, vi zagotovo najbolj obvladate slovensko slovnico, še posebej dvojino," mi je nekoč dejal pred vsemi sošolci. Seveda mi je v trenutku "zrasel špeh", kot pravimo na Koroškem, ko slišimo nekaj dobrega o sebi. In res je bilo tako. Na ravnski gimnaziji je bila moja profesorica slovenščine Vera Mrdavšič, ki je skupaj z možem, prav tako slavistom, vzgojila ljubezen do maternega jezika številnim generacijam Korošcem. In da, še danes sem ji hvaležna, da je bila stroga, včasih neizprosna, ko je šlo za slovnico in prebiranje knjig s seznama za domače branje. A naučila me je ljubezni do maternega, slovenskega jezika, nekaj najpomembnejšega, kar lahko učenec dobi od učitelja.

Zakaj vam to pišem? V tujini od naših rojakov velikokrat slišim opravičilo, da naj ne zamerim, ker ne govorijo čisto pravilne slovenščine in ker govorijo v narečju. Prosim vas, to je izjemno lepo, naj vas ne bo sram in kar nadaljujte. Na svetu je 2,5 milijona govorcev slovenskega jezika, slovenščina pozna 16 glavnih narečij, vse je potrebno negovati. Ne znam si predstavljati, da bi moja koroščina izumrla zaradi tega, ker bi ljudi bilo sram govoriti. To se ne sme zgoditi.

In se ne bo, o tem sem prepričana! Koroščina kot tudi slovenščina bosta živeli še naprej. Naša država Slovenije je stara šele 27 let, a naš slovenski jezik bistveno več. Najstarejši ohranjeni zapisi v slovenščini, t.i. Brižinski spomeniki, so nastali pred več kot 1.000 leti. V 16. stoletju so bile natisnjene prve slovenske knjige, med njimi tudi prevod Svetega pisma. Tako je bila slovenščina 12.

jezik na svetu, v katerega je bila prevedena biblija. Slovenščina je tudi eden najmanjših jezikov, v katerega so prevedli programsko opremo Microsoft Office. In od leta 2004, ko smo vstopili v EU, je slovenščina eden od uradnih jezikov Evropske unije.

Ne, ne bojim se za prihodnost našega maternega jezika. Ker vem, da ga bomo negovali še naprej. Negovali ga boste dragi starši in sorodniki otrok, ki živite v tujini. Negovali ga boste učitelji slovenskega dopolnilnega pouka v Švici in Lihtenštajnu – Anja, Jasmina in Rajko. Negovali ga boste vi vsi, dragi otroci, ki radi pridete v pouku slovenščine. In negovali ga bomo še naprej tudi mi, na slovenskem veleposlaništvu v Bernu. Pa ne zato, ker bi to morali, ampak zato, ker je tako prav.

Eden naših starejših jezikoslovcev Karel Oštir je nekoč zapisal, da glede materinščine ni najbolj pomembno, ali se mami reče mama ali Mutter ali kako drugače, kajti ne gre toliko za glasovno podobo, ampak za čast – materni jezik je stvar časti!

*Marta Kos,
veleposlanica Republike Slovenije
v Švici in Lihtenštajnu*

Čas za slovenščino

Ljubezen do maternega jezika ne pride sama od sebe, to ljubezen je treba ustvariti in jo negovati. Vedno in vedno znova, vsak dan!« je v svojem uvodniku napisala naša veleposlanica.

Za to si prizadeva veliko slovenskih in mešanih družin, za to se trudijo učitelji pri dopolnilnem pouku slovenščine in k temu želimo prispevati tudi pri Martinu Krpanu, združenju staršev otrok, ki obiskujejo dopolnilni pouk.

V drugi številki Vrstic, šolskega časopisa dopolnilnega pouka slovenščine, predstavljamo izdelke otrok, ki so nastali v šolskem letu 2017/18. Izdelke smo uredili po letnih časih in tako pokazali, da je vsak (letni) čas pravi za učenje in ohranjanje slovenščine. Poleg obiskovanja pouka so se otroci, učitelji, starši in prijatelji srečevali še na številnih dogodkih in prireditvah. Na te so vabljene vse družine, ne glede na to, ali otroci obiskujejo dopolnilni pouk.

Bilo je pestro in zabavno. Septembra 2017 smo se ob začetku šolskega leta srečali na družinskem pikniku in ogledu živalskega parka v okolici Basla. Decembra nas je na našem tradicionalnem Miklavževanju poleg dobrega moža z darili obiskal tudi pisatelj Primož Suhodolčan in poskrbel za salve smeha.

Pomlad se je začela s praznovanjem dneva, ko se ptički ženijo in ko luč premaga temo – z Gregorjevim. Naša veleposlanica nas

je prijazno povabila v Bern, kjer so otroci skupaj s svojimi starši izdelovali gregorčke in jih nato spustili po reki Aare. Pomlad je zamenjalo poletje in k slovenskim otrokom v Švico pripeljalo Ribiča Pepeta. Priljubljeni junak nas je zabaval na prireditvi Slovenski otroci vabijo v Uitikonu. Z otroki je pel, plesal, risal in igral klavir. Naslednji dan se je odpravil v Zürich, da bi poiskal Foksnerja, pri tem pa so mu pomagali slovenski otroci. Ribič Pepe je z njimi posnel pravo televizijsko oddajo!

Po zasluženih počitnicah je spet prišla jesen in z njo novo šolsko leto. Da se je začelo optimistično in sproščeno, je poskrbela ekipa veleposlaništva, ki nas je povabila v Bern na ogled slovenskega mladinskega filma Košarkar naj bo.

Kot se menjajo letni časi, si sledijo tudi obdobja našega življenja. S to jesenjo se je za našo drago učiteljico Marijo Rogina zaključilo obdobje službovanja. Na prireditvi Slovenski otroci vabijo smo se ji zahvalili za njen trud in srčnost pri njenem delu, ona pa nam je obljubila, da nas bo še obiskala. Preden pa se je v septembru poslovila od učencev in staršev, jo je Viktor povprašal o njenih spominih na poučevanje in načrtih za prihodnost. Veliko novih idej in ustvarjalne energije pa je iz Slovenije prinesel novi učitelj slovenščine, Rajko Tekalec, ki ga v intervjuju predstavljata Liza in Jakob.

Tudi za leto, ki je pred nami, že imamo načrte. 23. marca vas vabimo, da se nam pridružite na praznovanju Gregorjevega na Veleposlaništvu v Bernu. 15. junija nas bosta

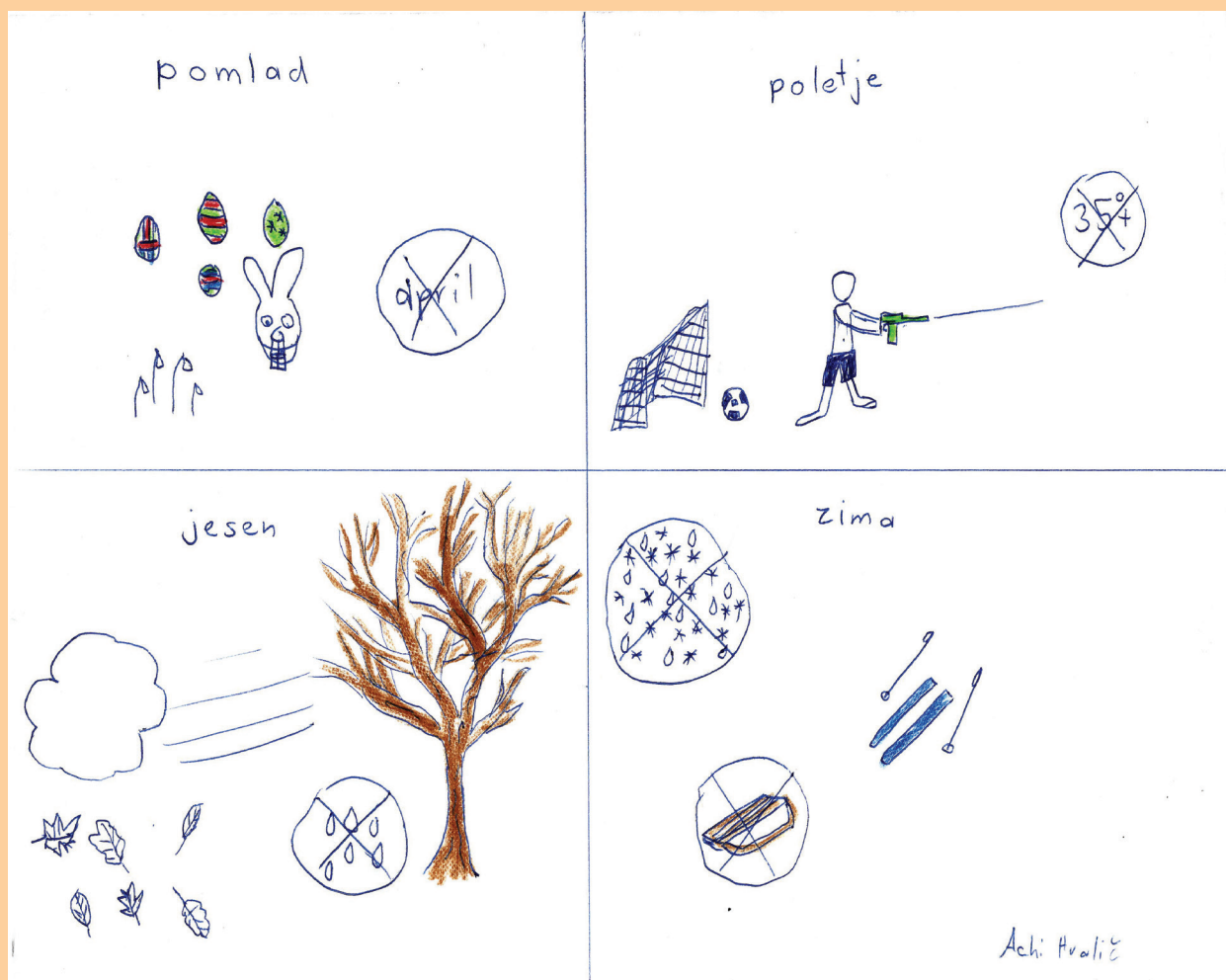
na prireditvi Slovenski otroci vabijo obiskala Igor Saksida in Trkaj. Sredi septembra (najverjetneje 15.) bomo v Zürichu prvič organizirali Dan jezikov. Osmega decembra nas bo obiskal Miklavž. Že zdaj vas pristrčno vabimo v našo družbo! Več informacij o prireditvah dobite pri učiteljih dopolnilnega pouka, na FB strani Martina Krpana (www.facebook.com/.krpan.1044) ali pa nam pišite na info.martinkrpan@gmail.com.

Krpanovci smo veseli, da lahko skupaj z učitelji prispevamo k ohranjanju materinščine ter k povezovanju Slovencev, ki živimo v Švici, Lihtenštajnu ali na

Predarlskem. Pri tem nas finančno podpira Urad Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu. Najlepše se zahvaljujemo tudi naši veleposlanici, gospe Marti Kos in njeni ekipi. Prav tako smo za podporo hvaležni slovenskim društvom: Triglav, Planika, Slovenija Rüti, Kulturnemu mostu Švica – Slovenija in Društvu Slovencev v Lihtenštajnu.

Za konec še vabilo: vsi, ki bi se želeli pridružiti Martinu Krpanu, ste zelo dobrodošli. Oglasite se nam na info.martinkrpan@gmail.com. Veseli vas bomo!

Petra Zajc,
predsednica Združenja staršev Martin Krpan

Jesenski piknik v Baslu

Ko se poletne počitnice poslovijo, nas pozdravi novo šolsko leto in kaj kmalu tudi dopolnilni pouk slovenščine. Da pa bi bil začetek dopolnilnega pouka slovenščine še bolj prijeten, je Združenje staršev Martin Krpan skupaj z učiteljicami slovenskega jezika septembra 2017, organiziralo družinsko druženje, piknik v Baslu.

Po prisrčnem pozdravu in kratki izmenjavi besed na dogovorjenem mestu srečanja, smo se odpravili naravnost na komaj pričakovani piknik v Drei Länder Garten. Otroci so se hitro spoprijateljili, igrali so nogomet,

badminton, se lovili in se zabavali. Kot se za vsak piknik spodobi, je bila osrednja tema hrana. Ja hrana, to so bile pice z različnimi solatami. Manjkalo ni niti prijetno dišečega, nadvseokusnega doma pripravljenega peciva, narezanega na »po slovensko« velike kose, kot se je pošalila ena izmed učiteljic. Ko so bili želodčki polni, se je piknik nadaljeval v živalskem parku z avtohtonimi in eksotičnimi živalskimi vrstami, Lange Erlen. Otroci so z zanimanjem opazovali živali in se zelo zabavali ob vragolijah, ki so jih izvajale opice.

Sproščenega vzdušja, ki je vladalo tekom dneva, ni mogel zmotiti niti dež, ki je občasno ponagajal. Vendar je kaj kmalu nastopilo pozno popoldne in s tem zaključek prav prijetnega dne.

Amadeja Stubičar

NOC CAROVNÍZ

Septemer
Oktober
November

RHYS

Angelina

Jesen

JESENSKE STVARI

VETER PIHA,
MEČE LISTJE OKROG,
PRAN ZAVIJA,
PLAŠE SE TEPE OKROG NOG.

DREVESA SE UPOGIBAJO,
SILNI IZ NEBA NAKLONJAJOČI,
OBLAKI SE ZDRUŽAJO,
PREMIKAJO JIH NEVIDNE NOČI.

NOČ ČAROVNIC SE BLIŽA,
BUČE KRASIJO VRTOVE,
DAN SE KRAJŠA IN KRAJŠA,
SONCE SE SKRIVA ZA DOMOVE.

-DANAJA BERKOREC, 14

"DRUŽINA"

ALEANDRA OŠLAJ, 31.

TA BO RISA,
TA BO PISA,
TA RAČUNAL,
TA BO BRAL,
TA PA JE EN
MAJHEN ŠKRAT,
RAJE PODSE
IGRAT.

LIAMOEHRI

Rada imam jesen. Listje pada z dreves.
Ko hodimo
po suhem
listju,
zelo lepo
šelesti.

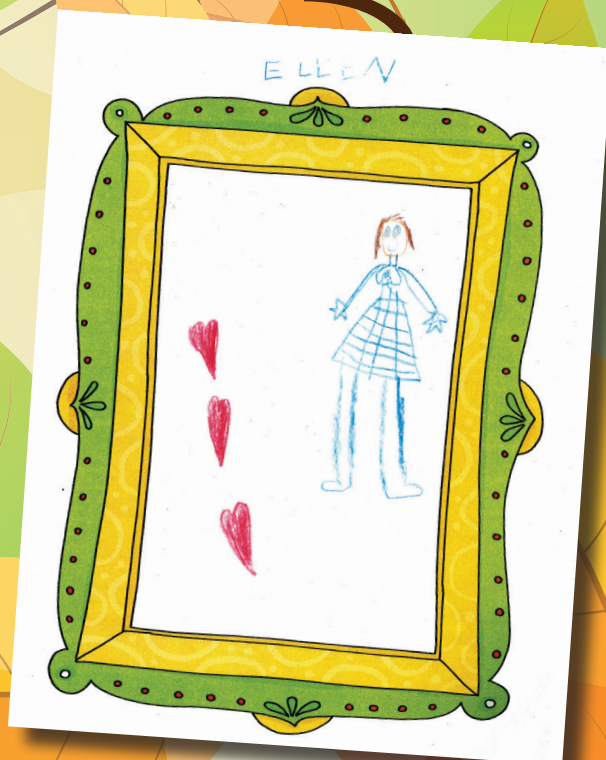
H.H.

Magdalena Hvalič

IME MIJE KAJA.
STARA SEM 7 LET.
HODIM V 1. RAZRED.
NAJRAJE RISEM.
TUDI PISATI ŽE.
ZNAM. RADA.
DELAM.
FRIZURE.
MOJ BRAT JE.
SVEN. ♥ ♥

DANES SMO BILI V GOSTIH

TOSEM JES NARISALA.

od-do	Ponedeljek	Torek	Sreda	četrtek	Kino Petek
9.00 - 10.00	HH	šp	F	Ku	K
10.15 - 11.00	KU	F	HH	Igr	K
11.15 - 12.00	KU	šp	Igr	šp	K
12.00 - 13.00	šp	HH	Ku	HH	K
13.30 - 14.30	F	F	Igr	KU	K

Moja samjska šola

Lahko bi imeli telefone.
Imeli bi vsak Teden talente.
Lahko bi nesli sladkarije v šolo.
V šoli bi imeli športno vzgojo,
hip hop, kino, filme, kuhanje in igranje.

Kiara

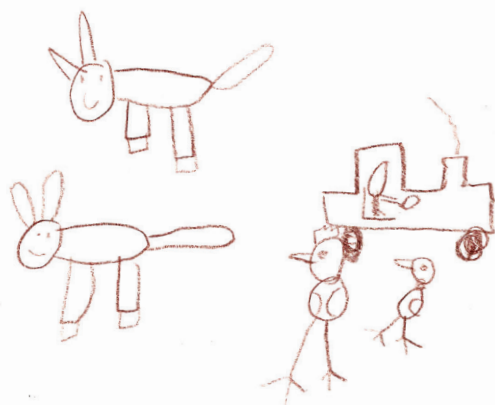
Na KMETIJ I Jan

VOZIL SEM TRAKTOR.

HRAVIL SEM KRAVE, OSLIC^{VRA},
PRAŠICE IN KOKOŠI.

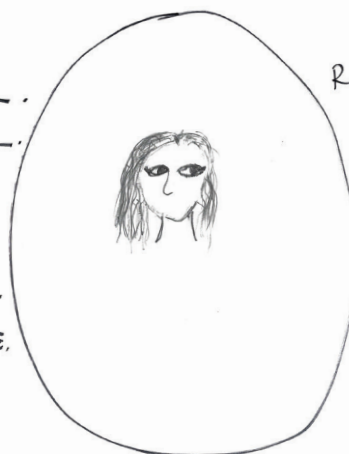
POBIRAL SEM JABOLKA IN
HRUŠKE.

GRABLJAL SEM TRAVO.

TO SEM JAZ

IME MI JE Iva.
PIŠEM SE Mirković.
STARA SEM 9
LET.
IMAM Rjave OČI.
IMAM Rjave LASE.

RADA PIJEM Pomorančni
Sok.
RADA JEM Palacinke.
GOVORIM Srbsko, Nemško
in Angleško.

To sem jaz

Lea

Ime mi je Lea.
Pišem se Bossard.
Stara sem 9 let.
Imam Rjave OČI.
Imam Rjave Lase.

Rada pijem sok.
Rada jem Čokolado.
Govorim Lemško
Angleško in sloven
sko.

MOJA SANJSKA ŠOLA

od-do	PONEDELJEK	TOREK	SREDA	ČETERTEK	KINO PETEK
9.00-9.45	šv	F	KU	S	K
10.15-11.15	šv	F	KU	S	K
12.15-12.30	šv	F	KU	M	K
13.30-14.15	šv	LV	LV	M	K
14.30-15.50			F	LV	K
16.00-16.45			S		K

V Ponedeljek je Športna vzgaja Za 4 ure.
V torek gledamofilm sure in vse 1uro Likovne vzgoje
Vsredo imamo kuhanje in potem Likovno uro.
nato gledamo še film.
Zadnja uro imamo slovenščino.
2 ure Matematike.
Zadnja uro imamo Likovno.
Potem pride kinopetek.

H. Vlovc

Živejo! Jaz sem Terza. Rodela sem se v

Slavenizi. Pureslili smo se, ko sem bila 4 leta stara,

Stara sem 10 let in hodim v 4. razred Srednje šole.

v Šola me kličejo Teri. Rada se igrim z kofalkami in risem.
Hodim v slovensko šolo katoliški in v zbor. Imam 2 bratov
eno sestro Frida. V šoli so mi vse predmeti isto všeč.

TO SEM JAZ

MAJHNO IMAM GLAVO,
LASE IN OBRAZ.
VRAT IN UŠESA,
GLEJTE TO SEM JAZ!

ZADAJ IMAM HRBET,
SPREDAJ SRCE,
ZGORAJ IMAM ROKE
IN SPODAJ NOGE.

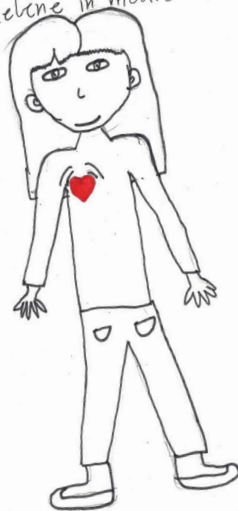
na počitnica sem bila na Kosu in
Londonu

Jaz sem Lucia

stara sem 9 let

imam zelene in modre oči

rada igram tenis in Oboe

stanujem v
St.Gallenu

imam rjave in blond lase
moja mami je Milva

hodim v 4. razred
mojemu papirju je ime Tobias

rada pijem vodo
rada jem lasagne

HEJ!!! (:

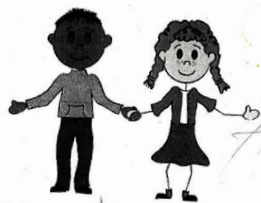
Jaz sem Liza. Imam 11 let. Do 10 leta sem živela v Sloveniji, sedaj pa živim v Švici. Oči je živel v Švici 2 leti, preden sva se z mamico preselili. Nemškega jezika se je zelo težko naučiti, saj je zelo drugačen. Ampak mi gre zelo dobro, saj imam veliko prijateljev, ki mi pomagajo. Že 4 leta treniram hokej na ledu. Spoznala sem tudi znano hokejistko Vesno Ažman, ki mi je tudi zelo pomagala v teh 4 letih. Zdaj pa treniram hokej v Luzernu. Vsako soboto imam tudi Slovensko šolo, kjer se učim materinščine. Skupaj se zabavamo in imamo tudi prireditve.

Liza Miklavčič, 6.r

TO SEM JAZ

MAJHNO IMAM GLAVO,
LASE IN OBRAZ.
VRAT IN UŠESA,
GLEJTE TO SEM JAZ!

ZADAJ IMAM HRBET,
SPREDAJ SRCE,
ZGORAJ IMAM ROKE
IN SPODAJ NOGE.

Rada pijem ledeni čaj

Imam brata Juliana

JAZ SEM LUCIA

Star sem
9 let.

PRIJATELJICA (:

Moja prijateljica je Lara. Lara je oseba, ki me zna razveseliti in potolažiti. Je oseba, ki mi pomeni zelo veliko. Zna me tudi dobro potegniti za nos. Pomembno mi je seveda to, da se mi ne zlaže.

Liza Miklavčič, 6.r

TO SEM JAZ

MAJHNO IMAM GLAVO,
LASE IN OBRAZ.
VRAT IN UŠESA,
GLEJTE TO SEM JAZ!

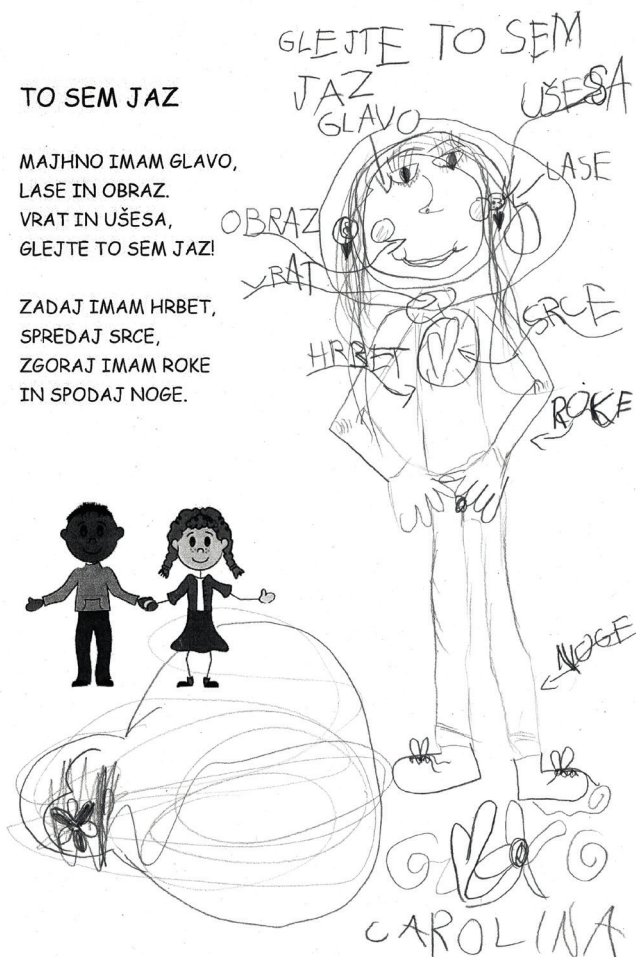
ZADAJ IMAM HRBET,
SPREDAJ SRCE,
ZGORAJ IMAM ROKE
IN SPODAJ NOGE.

TO SEM JAZ

MAJHNO IMAM GLAVO,
LASE IN OBRAZ.
VRAT IN UŠESA,
GLEJTE TO SEM JAZ!

ZADAJ IMAM HRBET,
SPREDAJ SRCE,
ZGORAJ IMAM ROKE
IN SPODAJ NOGE.

Primož in Miklavž, smeha in daril zvrhan koš

Polna dvorana otrok, tiho pričakovanje. Izpod kap in bund gledajo otroške oči. Vsak zase se sprašuje: »Sem bil dovolj priden? Ali sem zapisan v Miklavževi knjigi?«

Piše se 9. december 2017. Tako je vsako leto v začetku decembra, ko nas tudi v Švici obišče slovenski sveti Miklavž in nas razveseli s svojimi darovi.

Poleg obiska sv. Miklavža, pa je dvorana najprej nestrpno pričakovala še enega od velikih mladinskih pisateljev. Otroci so ga spoznali skozi knjige, kot so Peter Nos, Košarkar naj bo, Tina in medvedja moč ... Sedaj pa je napočil trenutek, ko bomo spoznali še osebo, ki ždi za temi črkami, sestavki, zgodbami in vedno napetimi knjižnimi prigodami.

Samo še malo. Sneg je tudi že prispel. V idiličnem snežnem decemberskem dnevu

je vse pripravljeno na srečanje z dvema najpomembnejšima osebama tega meseca. Otroci so vznemirjeni v pričakovanju, starši so pridni in sodelujejo. Skupaj z učiteljicami so pripravili miklavžev sejem, kjer so se na ogled in prodajo postavili izdelki, sladkarije in raznorazne malenkosti, ki nam polejšajo praznični mesec.

Odprejo se vrata, skozi njih stopi Primož, se povzpne na oder in se takoj poveže z otroki.

Pisatelj se opiše:

Številka čevljev je 45. Višina 1m 86 cm, kar pa je tudi mera za dolžino njegovega jezika. Z jezikom ima probleme. Bere. Bere vse. Globoko plehko, čustveno mlačno, suhoparno napeto, kreativno zdolgočaseno, zanimivo puščobno, zmerno zabeljeno, močno pikantno literaturo. Bere vse, od tv sporeda, do napisov na embalaži, pa vse od telefonskih imenikov in reklam, do stripov in kuharskih receptov, bere celo knjige.

Literarni maček, ki mu ni para. Zboli če ne bere. Knjiga kot zdravilo.

Pisatelji - vsako leto jih poslušam. Kot po pravilu v mladosti slehernega pisatelja nastane globok konflikt v smislu iskanja uspešne kariere: "Kaj bom počel, če pa za nič nisem? Nič nisem znal, za nič nisem bil posebno dober. In če sem tako hudo zanič, bom pa pisal."

Postal bom pisatelj (nekaj najlažjega pod soncem). In otroci vedno sočutno posrkajo vase to prigarano in podedovano lahкотnost v odločitvi za poklic izbran kot zadnja, ponavljam, zadnja rešilna bilka, ki jo je usoda po golem slučaju naplavila mimo. Vsi uspešni otroški pisatelji so bili nekoč aktivni a ne preveč uspešni športniki. Menda so se kar zmenili za vzorec. No, ne vsi, večina pa zagotovo. In vedno je rezervna klop odigrala odločilno vlogo. Pospešila je odločitev in postala inspiracija za kakšno dobro knjigo.

Tudi v individualnih športih je pogorel. »Kolesar ne boš!« so mu dejali. Ampak Primož s športom še ni opravil. Šport, ki ga sedaj prakticira imenuje Napad na hladilnik (stalni treningi so obvezni).

Kako razbiješ nos in glavo na čim bolj izviren način?

Če nisi rojen Suhodolčan, nimaš šans pri

inovativnosti poškodb. Tvoj razbiti nos postane povprečna poškodba, daleč od nove štorije za nov roman, za nov štos.

Nauk se glasi: otroci, poškodujte se z občutkom, poškodujte se tako, da bo iz poškodbe nastala nova zgodba, nova drama, nova uspešnica in še kaj.

Pozoren opazovalec je lahko opazil, da število poškodb ni vplivalo na dober izgled, zdravje in ostale vitalne funkcije serijskega samopoškodovanca. Torej, vedeti je treba tudi za mero in način, ki ne pušča posledic in vzpodbuja kreativnost.

Tokratni šport dneva je bil smeh. Smeh na glas, smeh potih, hihitanje, smeh iz trebuha, smeh na vsa usta in še kakšen.

Še prehitro je minil ta športno literarni del dneva in že smo pri Miklavžu, ki pripelje s seboj celo Parklje. Pa se jih otroci niso ustrašili. Pogumno so en za drugim stopali na oder, spregovorili nekaj besed z dobrim možem in prejeli darilo.

Sneg je dodobra pobelil okolico, decembrske lučke so še bolj svetile v temnem, belem, decembrskem večeru.

Lepo je bilo, ob letu se spet vidimo.

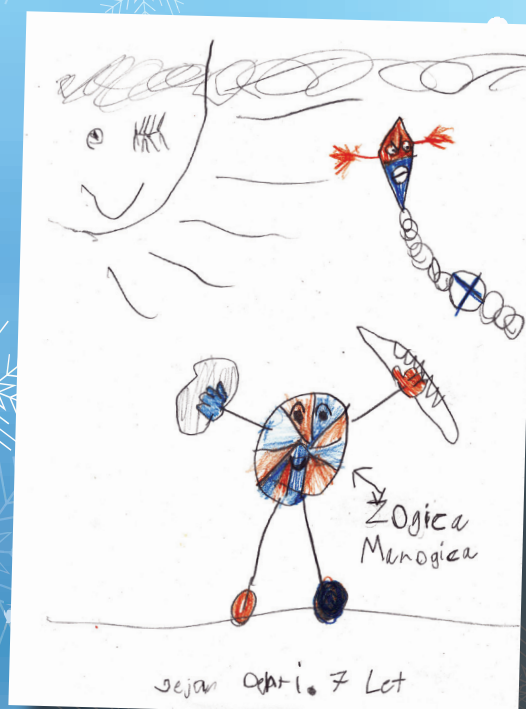
Jasmina Lepoša

Pozimi pišemo kakav da se pogrejemo.
 Pozimi se zavijemo v odejo da se pogrejemo.
 Pozimi padaš snežinke.
 Pozimi je sneg.
 Pozimi nosimo bundo kape šal rokavice da nam je toplo.
 Pozimi igramo hokej.
 Pozimi zmrzne voda v led za drsanje.
 Pozimi se kopamo z vročo vodo.
 Pozimi je božič.
 Pozimi pride božiček.
 Pozimi pusti božiček darila pod smreko.
 Pozimi je na Antarktiki mrzlo za pingvine.
 Pozimi se sankamo po snežnem hribu.
 Pozimi naredimo snežake iz snega.
 Pozimi naredimo iglu iz snega.
 Pozimi zakurimo kamin.
 Pozimi sneg naredi belo barvo.
 Pozimi pišemo vročo čokolado da se pogrejemo.
 Pozimi so polarni medvedi.

TIM

MALI JELENČEK RUDOLF

STEPHANIE
SASA LENDERO

Mali Jelenček Rudolf

Nosek je imel svetleč

Kakor žarnica žarel je

In glej no bil je čisto rdeč.

Vsi so se norčevali

Z noska Rudolfovega

Se mu skrivaj smejali

Rdeč je kot jagoda.

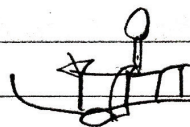

A potem mu neko noč

je rekel dedek Mraz

S smrčkom ki tako žari

Vodil moje boš sani.

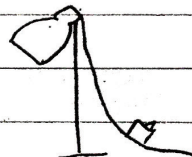

Mali Jelenček Rudolf

Je dobil prijatelje

Vsi so ga občudovali

In nosek, ki kot lučka je.

A potem je neko noč

mu rekel dedek mraz

S smrčkom ki tako žari

Vodil moje boš sani

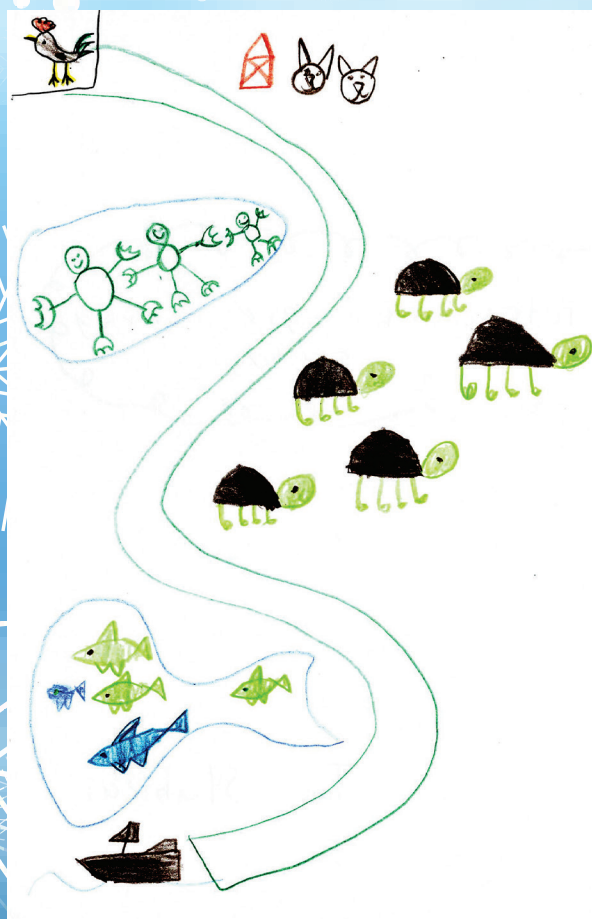
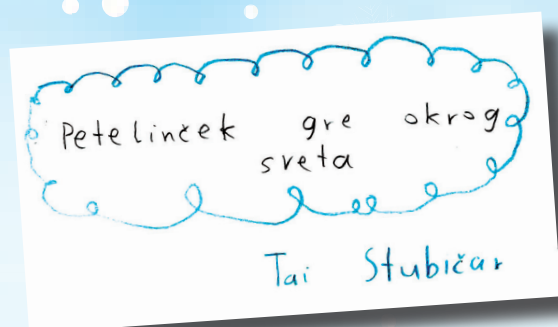
Mali Jelenček Rudolf

Nosek je imel svetleč

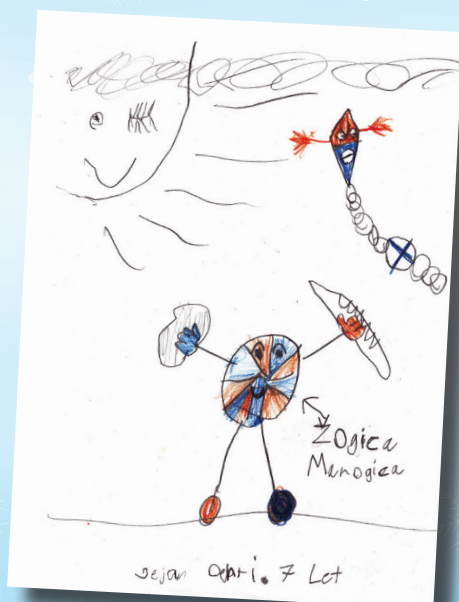
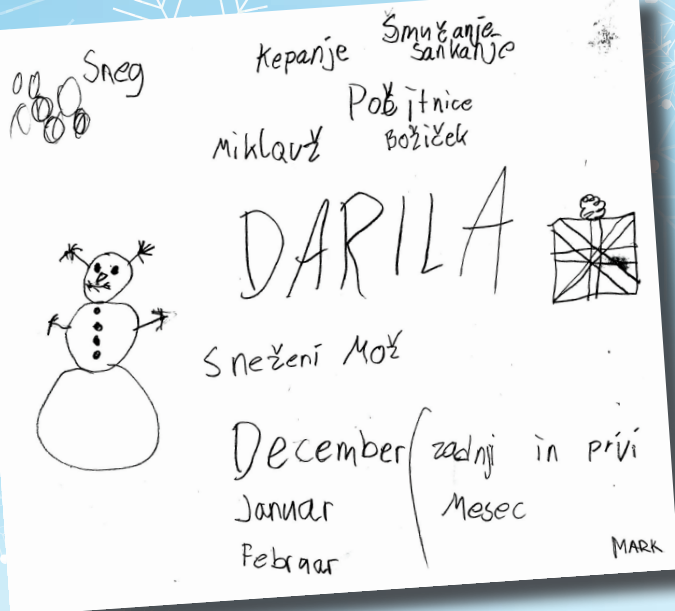
Kakor žarnica žarel je

In glej no bil je čisto rdeč

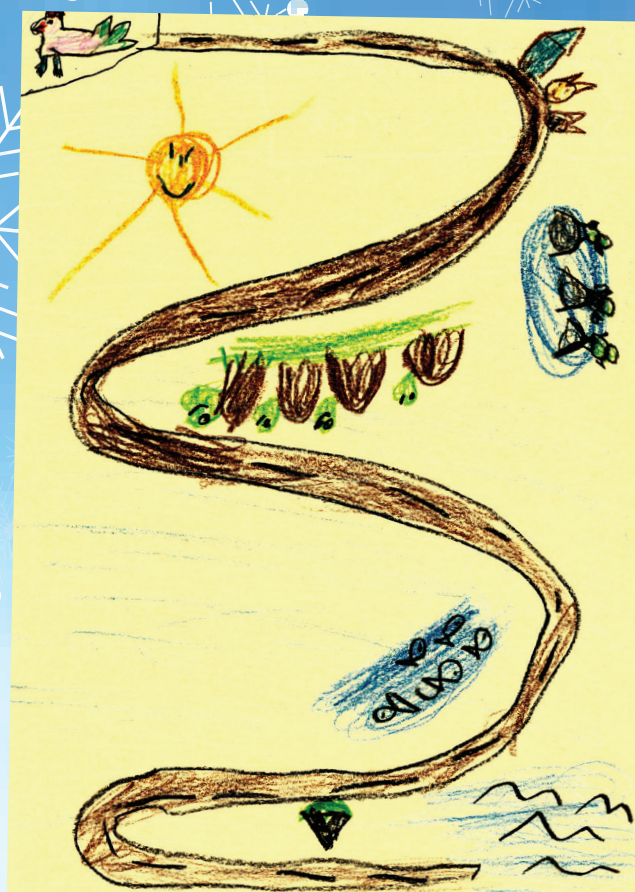
Nekoč je živel petelin in je hotel iti okrog sveta. Vprašal je dve muci, če gresta z njim. In sta rekli ja. Šli so naprej do žab in so jih vprašali: "A greste z nami?" Žabe so odgovorile: "Kvak ja kvak." Potem so prišli do želv. In vprašajo: "A pridete z nami?" Želve rečejo: "Jaaaa." Pa gredo naprej. Pidejo do rib. Ribe vprašajo: "Kam pa greste?" Petelin reče: "Okrog sveta." Ribe vprašajo: "A gremo lahko zraven?" Petelinček reče: "Ja ja, jaaa." Pa so šli okrog sveta. In konec.

Na snegu jaz smukam ampak ne skačem
 Miklavž pride
 dež in toča padajo
 mogomed igram, sonce, sie, Listje padajo
 metalji prihajajo
 Ni več snega
 rože cvetijo
 kopamo se na morju
 Sladki jedo pabiramo goke in oke
 gosdi je ih jabotka padajo

LEONARD

Petelin je šel po
svetu. Najprej je
šel v Bordo. Videl je
dve masi. Vzel je
sliko od obeh. Potem na
Dunaj. Videl je tri
žabe. Vzel je sliko od
njih. Potem je šel v
Bratislavo. Videl je
štiri želva. Vzel je sliko
od vseh. Nato je šel v
Buenos Aires videl je

Leonie Caserman

Petelin je šel po
svetu. Najprej je
šel v Bordo. Videl je
dve masi. Vzel je
sliko od obeh. Potem na
Dunaj. Videl je tri
žabe. Vzel je sliko od
njih. Potem je šel v
Bratislavo. Videl je
štiri želva. Vzel je sliko
od vseh. Nato je šel v
Buenos Aires videl je

Lisabona

Petelinček je po
šel svetku

Petelinček je šel po svetku in ko je
prišel domov, je zapisal v svoj
dnevnik.:

V Turčiji je velika in lepa plaža
in zabava splošno. Smeli so zelo dobro
hrano. Bazen so smeli tudi vsi dojenci
V vročini sem šel tudi teč in potem
sem skakal v morje. ~~Poleg~~ Naučil
sem se na glava skakati. Zelo lepa je
bila in to nikoli ne bom pozabil. ♥

Luisa Vaničar

Na Gregorjevo se pa ptički ženijo

Gregorjevo,
12. marec.
Po ljudskem
izročilu je to
dan, ko se ženijo
ptički in dan,
ko pozdravimo
prihod pomladi.

Ker se v mesecu marcu dnevi začnejo daljšati, so nekoč tisti, ki so opravljali delo ob svečah, le te na predvečer gregorjevega spustili po vodi, saj jih v prihodnjih mesecih niso več potrebovali. Ta običaj se je v nekaterih delih Slovenije ohranil do danes, obujali pa so ga tudi slovenski otroci s starši v Bernu. Popoldne, na dan pred gregorjevem, so otroci s pomočjo staršev na slovenskem veleposlaništvu v Bernu izdelovali gregorčke, barčice, izdelane iz preprostih materialov, okrašene s svečko, ki plavajo na vodi. Na voljo je bil velik izbor različnih naravnih materialov: veje, vejice, delčki vej

kokosove palme, gozdni mah, papirnate škatle in še marsikaj. Otroci so se povsem zatopili v delo in se prepustili kreativnemu ustvarjanju, zaostajali pa niso niti starši. Tako so iz minute v minuto nastajale barčice vseh mogočih oblik, barv, s takšnimi ali drugačnimi dodatki in okraski. Čas namenjen ustvarjanju je hitro kopnel in počasi se je bilo potrebno odpraviti proti reki Aare, kjer so ustvarjalci lahko preizkusili plovnost svojih izdelkov. Pri spuščanju domiselno izdelanih gregorčkov, so bili vsi nekoliko na trnih, saj je bila želja vsakega, da njegov gregorček vzdrži najdlje na gladini in odplava kar se da daleč po reki. Nekateri so imeli več sreče, drugi malo manj. Pozdrav pomladi je vsekakor uspel.

Ob tem gre velika zahvala gospe veleposlanici Marti Kos Marko in Združenju staršev Martin Krpan, ki sta organizirala in izpeljala prijeten dogodek in omogočila prijetno popoldansko druženje.

Amadeja Stubičar

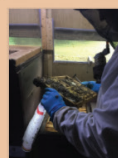
UČENCI DPS IZ BERNA

UČENCI S SLOVENSKO ZASTAVO

SATOVJE

ČEBELAR

NA OBISKU PRI ČEBELARJU

MESEC ČEBEL

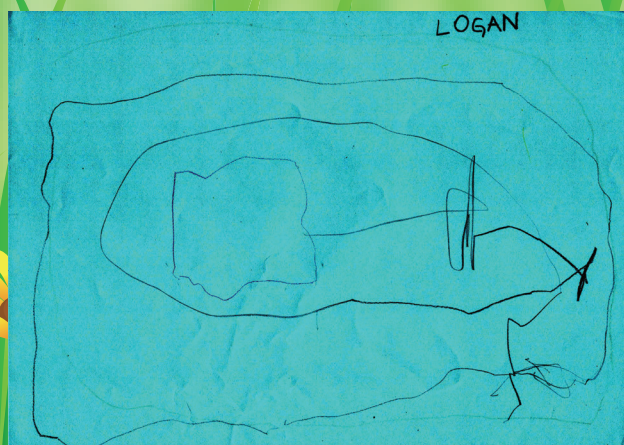
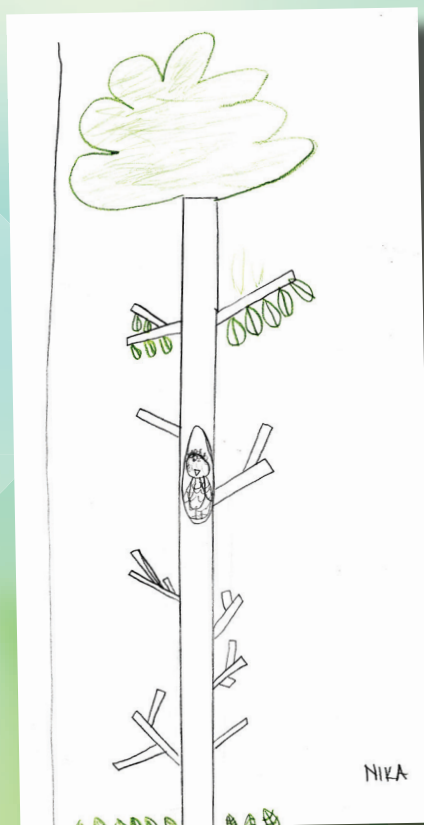
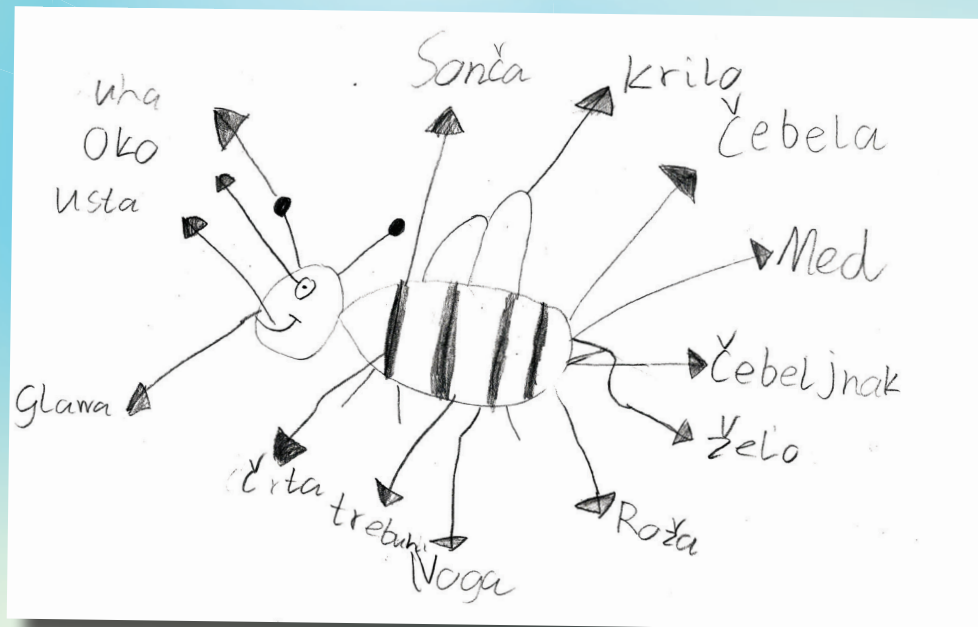
20. maja smo pri dopolnilnem pouku slovenščine praznovali svetovni dan čebel. Ker nas je tema zelo zanimala, smo jo razvili kar v projektni mesec. Spoznavali smo življenje čebel, delo čebelarjev, medene izdelke idr. Veliko novega smo se naučili in zabavno je bilo.
Anja Dobrovč

PANJSKE KONČNICE

LECTOVO SRCE

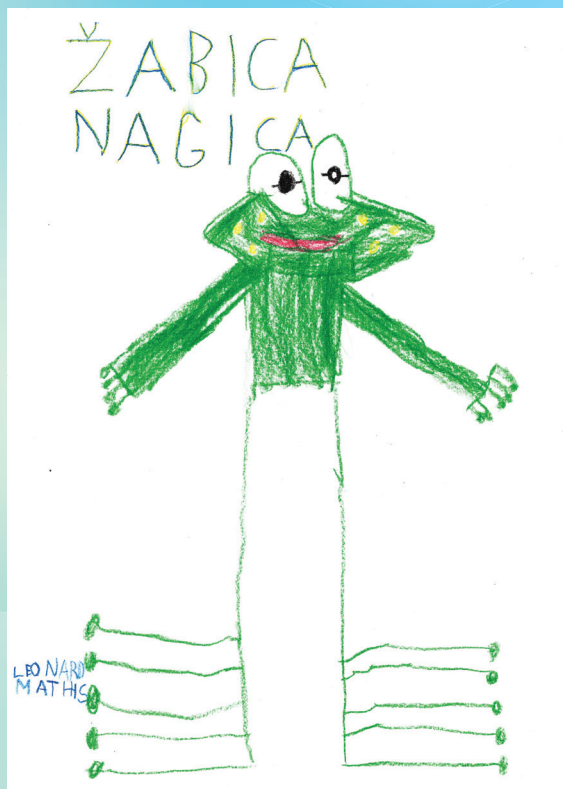

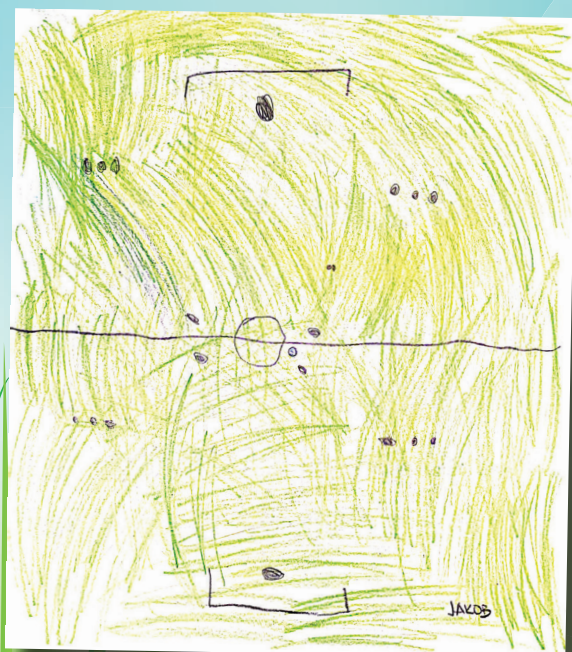
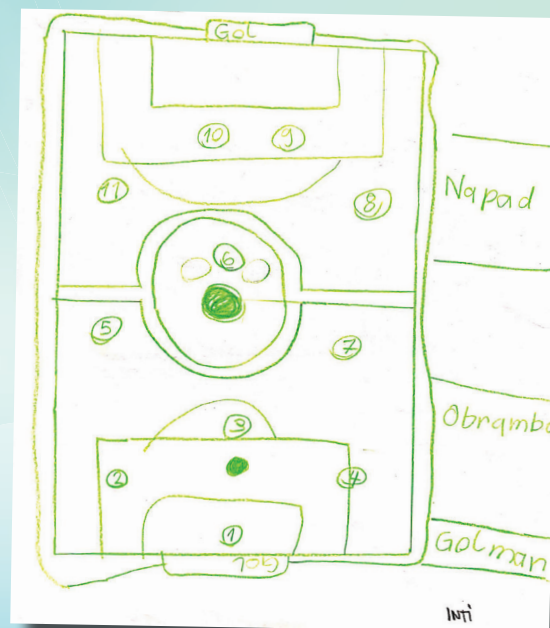
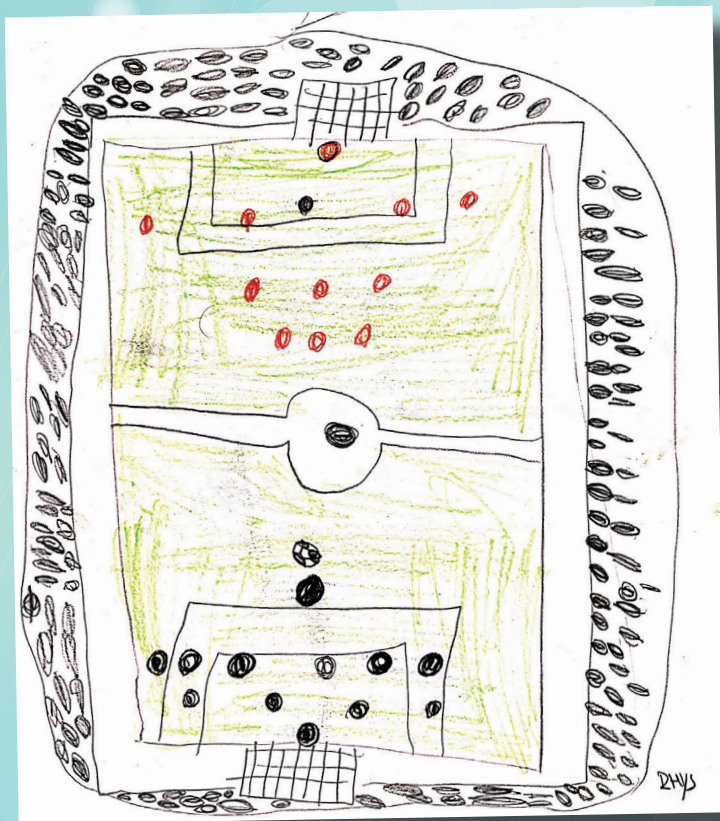

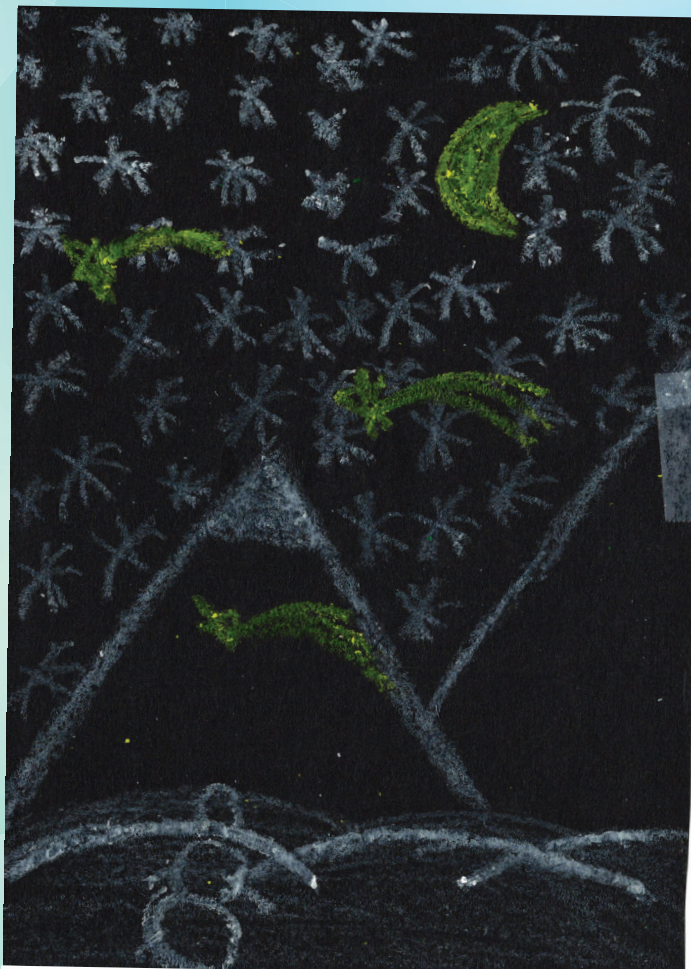
Pomlad

Angelina
9 let

Dan

V Dan moreš v šolo.

V Dan moreš naloga
delat.

Elova

cheyolne

Prvi
Pomladni
dan začetek 16.15

Ne vidiš nič v noč.
Je temno.

Spiš ponoč.

cheyolne

ČOKOLADA
ENA
BALON
ELEKTRIKA
LUČ
AUTO

Devin,

Robin

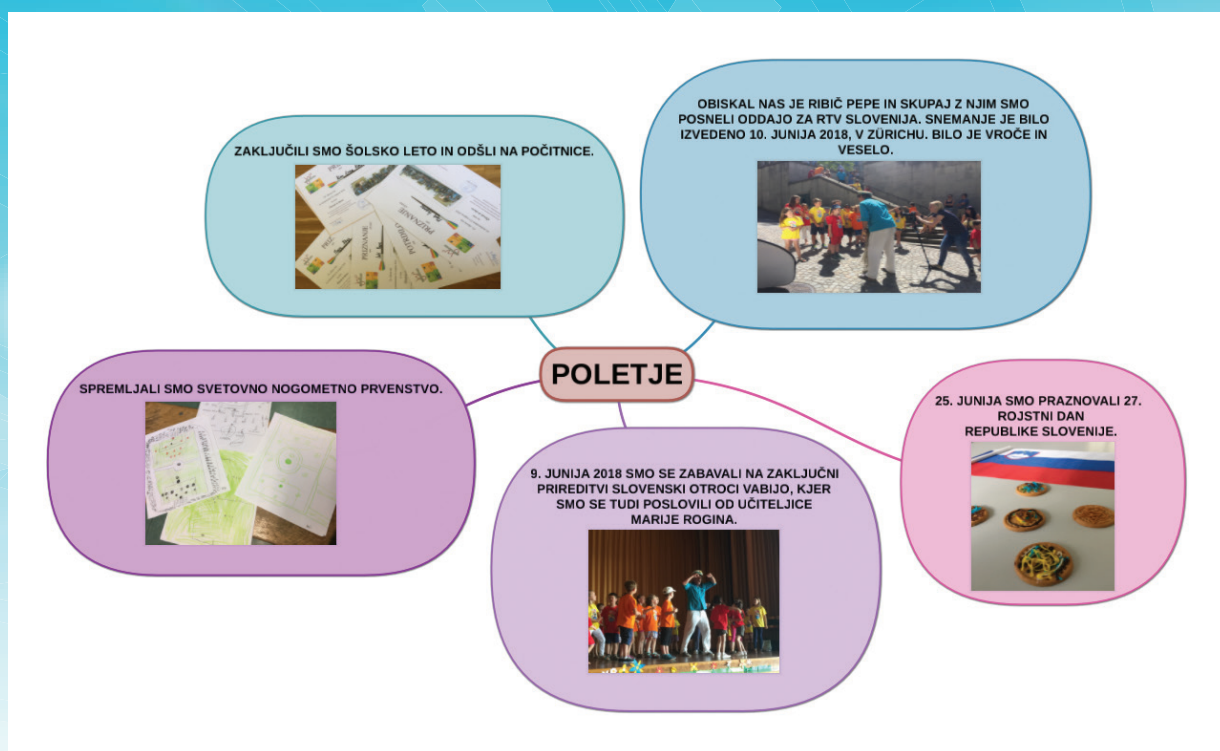
Spomlad: rože rastejo, toplo je, velika noč

Zima: sneg, mraz je, novo leto, snužanje, basič

Jesen: listje padejo, postaja hladnejše

Poletje: Je vroče, noče, plavanje, sladolec,

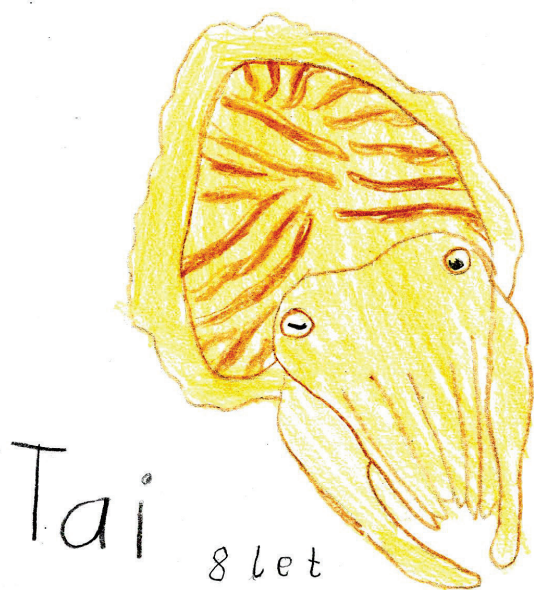
Ringa-Ringa-Rajja,
Učiteljica mi nagaja,
Oma reče stop,
mi pa hop-hop-hop!
Dejan. Oehri

Ribič Pepe,

mene pa zelo zanima:

1. Koliko je Foksner star?
2. Kaj kakadudu najraje je?
3. Katere ribe najraje lovite?
4. A ste že kdaj ujeli sipo?
5. Kakšno ime ima vaša barka?
6. A vam Foksner kdaj ukrade kakšno ribo?
7. Katerih rib ulovite največ?

Ribič Pepe na obisku

Slovenski otroci smo na prireditev ob zaključku šolskega leta povabili Ribiča Pepeta. Obiskal nas je v soboto, 9. junija, v Uitikonu. Prinesel nam je majčke, take, ki jih nosijo otroci na snemanju njegove oddaje. Ko smo ga poklicali na oder, se je zabava začela. Skupaj smo peli in plesali. Meni je bila najbolj všeč pesem Ura tiktaka. Ribič Pepe je igral na klavir in narisal vse, kar smo ga prosili. Bil je zelo zabaven ter nas naučil nekaj plesnih korakov. Po njegovem nastopu smo imeli zanimive delavnice. Lahko smo izdelali rakca iz školjk ali pa se naučili čarobnih trikov s kartami. Nekateri otroci so se pustili pobarvati po obrazu.

Ta prireditev je bila vesela, a tudi malo žalostna, ker se je od nas poslovila učiteljica Marija. Bila je super učiteljica, zato mi je bilo težko. Učenci smo ji podarili album z našimi fotografijami za spomin.

Naslednji dan smo otroci znova oblekli majčke Ribiča Pepeta in se zbrali v Zürihu. Tam smo mu pomagali loviti Foksnerja. Pri tem nas je snemala snemalka in režiserka Natalija. Nekateri otroci smo povedali kakšen stavek. Ko smo končno ujeli Foksnerja, smo od veselja spet zaplesali. Nekaj tednov kasneje je bila na televiziji oddaja. Meni se zdi super, da je Ribič Pepe prišel v Švico. On je kul in druženje z njim je bilo zelo zabavno.

Jakob Zajc, 10 let

»Ko sem se pripravljala na pouk, sem mislila na vsakega posameznega udeleženca pri pouku«

Intervju z dolgoletno učiteljico Marijo Rogina

Zakaj si postala učiteljica?

Ob tem vprašanju se mi pred očmi pojavi slika moje priljubljene učiteljice, ki me je učila v prvih treh razredih osnovne šole. Bila je srčna, ljubeča, stroga, dosledna, pravična. Vedno sem jo občudovala. Že v osnovni šoli sem sklenila, da bom tudi jaz učiteljica. Po končani gimnaziji so me misli o poklicih begale. K sreči sem pristala na Pedagoški akademiji v Mariboru. K sreči – ker danes vem in sem trdno prepričana, da sem se pravilno odločila. Moje veselje do dela z otroki in mladino se vse do danes ni umirilo. Ves čas učiteljevanje sem se trudila, da bi pritegnila otroke, da bi sledili mojim nasvetom, navodilom in jih navduševala. Upam, da mi je do neke mere uspelo. Mnogi lahko o tem presodijo danes kar sami.

Kateri kraj Slovenije ti je najbolj všeč in kako bi ga opisala?

Težko vprašanje, a najprej bi rekla: vsi. Vsak po svoje. Cela Slovenija je zelo lepa. Če pa malo pomislim, je to zagotovo moj rojstni kraj, vasica Gortina, ki leži v Dravski dolini nedaleč od Dravograda in Radelj ob Dravi, blizu meje z Avstrijo. Krasi jo majhna cerkvica Sv. Štefana, ob kateri je strnjeno naselje, ki nima ne pošte ne šole, a kopico prijaznih ljudi, ki so z mano tu preživljali otroštvo in drugi, ki so se priselili v to idilično, nekoč kmečko, danes lepo urbano urejeno vasico v občini Muta.

Kaj počneš v prostem času?

Zelo rada ustvarjam z različnimi materiali, najraje slikam. Rada imam barve, sproščam se pri opazovanju barv, kako se spreminjajo, ko jih mešam, svetlim in temnim. Rada tudi berem. Če pa imam kakšnega soigralca, uživam ob igri šaha. Letošnje jesenske dni in ves prosti čas preživim z vnukom, se z njim igram in sprehajam v naravi. Te dni sva opazovala jesensko listje, se čudila njihovim barvam in prisluhnili šelestenju. Bilo je zabavno.

Kakšne so razlike med učenjem v Sloveniji in v Švici?

Kar nekaj jih je, a omenila bi le eno, ki se meni zdi najpomembnejša. Kot učiteljica v tujini sem se vselej zavedala, da učenci obiskujejo pouk slovenščine v svojem prostem času,

največkrat popoldne ali zvečer, ko so drugi sošolci iz redne šole prosti. Zato sem se trudila, da je bil pouk še posebej zanimiv. Pogosto sem ga prilagajala številnim okoliščinam in posebnostim, se trudila za pestro izbiro dejavnosti ob katerih bi učenci z veseljem usvajali jezikovnih zakonitosti. Vzela sem si čas in prisluhnila učencem, da so mi povedali, kaj jih veseli ali breneni. Njihove želje so mi bile pomembne. Ko sem se pripravljala na pouk, sem mislila na vsakega posameznega udeleženca pri pouku, kaj ga bo pritegnilo, da bo z navdušenjem opravljal izbrane naloge in dosegel načrtovane cilje. Pri poučevanju sem sledila pravilu, da smo pri učenju uspešni, če se radi učimo. Prisila pri meni ni imela mesta, ne v Sloveniji, ne v tujini.

Kaj ti je do zdaj bilo najlepše v Švici?

Veliko lepih, zelo lepih, prijetnih dogodkov sem v šestnajstih letih doživela v Švici. V tem trenutku se ne morem odločiti za najlepšega, med posebnimi pa je zagotovo ponos, ko so moji učenci nastopali na prireditvah. Skupaj s starši sem se vselej veselila poguma učencev, ko so na odru pokazali, kaj znajo. Lepo je bilo tudi pri pouku, vsak dan v drugem kraju z vedoželjnimi učenci. Nepozabno je, ko so učenci pritekli k pouku, me objeli in povprašali, kaj bomo delali ali mi že pri vratih pokazali, kaj so naredili za domačo nalogo ter hiteli pripovedovati, katero knjigo so prebrali.

Kateri jezik imaš raje, nemščino ali slovenščino?

Končno! To je pa eno lahko vprašanje: slovenščino!

Kje si se naučila tako dobro nemškega jezika?

Lahko rečem, da sem odraščala dvojezično. Moja stara starša po očetu sta v mojem zgodnjem otroštvu z menoj govorila nemško oz. avstrijsko koroško narečje. Hvaležna sem jima.

Zakaj si se odločila, da boš učila v Švici?

Sem vedoželjna (beri: radovedna) in imam rada nove izzive. Ko sem izvedela za možnosti, da lahko poučujem slovenščino v Švici, sem bila zelo vesela. Švico sem že prej dobro poznala, vedela sem, da je urejena, zato nisem imela nobenih skrbi. Poznala pa sem tudi švicarski šolski sistem, zato sem menila, da se bom hitro znašla tudi v šoli. Tudi o dopolnilnem pouku slovenščine za otroke zdomcev sem bila seznanjena, saj sem v šoli v Sloveniji imela v razredu nekaj učencev, ki so se vrnili iz tujine. Zanimalo me je, kaj so se učili v tujini in kako je potekal pouk. Že takrat sem menila, da je to, da so poleg obveznega pouka obiskovali še pouk slovenščine, velika stvar. Cenim vse, ki obiskujete pouk slovenščine v tujini. Pri odločitvi za to delovno mesto sem čutila, da lahko doprinesem k ohranjanju slovenščine in slovenske kulture v tujini. Ni mi žal, da sem se tako odločila. Če bi bila danes pred takšno odločitvijo, bi se ponovno odločila enako. Ves moj trud, vsa prilagajanja, vsi prevoženi kilometri po Švici do Lihtenštajna in Predarlskega so bili poplačani z iskricami otroškimi pogledi, številnimi prisrčnimi pisemci in risbicami ter z izrečeno hvaležnost odraslih udeležencev.

Kaj raje nosiš, krilo ali hlače?

Hm! Zagotovo ste me večkrat videli v hlačah, torej odgovor že veš: hlače. In to s praktičnim razlogom. Pri igri z najmlajšimi sem večkrat pristala na tleh. Ha-ha! Na kakšni prireditvi sem se vam pokazala tudi v krilu ali obleki.

Ali igraš kateri instrument?

Danes ne več, včasih sem (ko sem morala). V času študija sem igrala kitaro in klavir, opravila potrebne izpite, potem sem hitro opustila igranje in kot veste, če ne vadiš ... Včasih mi je žal, saj je naš klavir doma le kos pohištva, kitaro bi se pa tudi še našla - na podstrešju.

Kaj boš počela sedaj, ko se boš upokojila?

Veliko načrtov imam. Trenutno pa ima prednost vnuk. Ker živi v Ljubljani, in ima komaj trinajst mesecev, se bova sprehajala po ljubljanskih parkih in se igrala na tamkajšnjih igralih.

Ali boš pogrešala Švico? Koga ali kaj boš pogrešala?

Računam nato, da bomo ostali povezani preko vseh mogočih povezav z besedo in sliko. Vabim vas, da me obiščete. Vesela vas bom.

Zakaj se ti zdi pomembno, da se otroci naučijo slovenskega jezika?

Slovenski jezik je naša identiteta. Menim, da moramo Slovenci znati slovensko, da

razumemo svoje sorodnike, da lažje gojimo stike s Slovenijo, da čutimo in občutimo v slovenščini, da sanjamo in mislimo v slovenščini. Vemo, da se otroci lažje naučijo jezikov kot odrasli, zato je dobro, da se že v zgodnjem otroštvu začnejo sistematično učiti več jezikov. Učenje jezikov spodbuja učenje nasploh. Več jezikov znaš, več veljaš.

Kaj se otroci najtežje naučijo?

Kar nekaj je zank v naši ljubi slovenščini. Z vztrajnostjo se da vse naučiti. Pri učenju pa najbolj pomaga želja, da bi nekaj znali. Potem nič ni pretežko. Velikokrat je treba narediti številne vaje, ponavljati, utrjevati, kar je mnogim dolgočasno. Takrat se je treba spomniti na pogovor: Vaja dela mojstra! Sama sem učencem vselej poskušala razložila, zakaj je potrebno, da določeno zakonitost jezika usvojijo.

Kaj najbolj želiš učencem, ki so v Švici, Lihtenštajnu in na Predarlskem?

Želim vam veliko prijetnih uric slovenščine z vašim novim učiteljem Rajkom, da bi imeli v svojem življenju dovolj časa tudi za slovenščino. Tako boste lahko brali knjige, se družili s prijatelji pri slovenskem pouku in pogumno nastopali na prireditvah. Bodite ponosni, da znate slovensko.

Vprašanja je sestavil Viktor Kovačič

Učiteljica Marija

Učiteljica Marija je zelo prijazna.

Ima majhen obraz.

Zelo dolgo sem hodil k njej v šolo. Ima dolge lase, zmeraj so spete in so svetle blondne.

Pri učiteljici Mariji sem se veliko naučil.

Ona se igra zelo zabavne igre. Zelo veliko ljudi jo pozna. Ona me je učila v Winterthurju, kjer sva s sestro Corino enkrat na teden obiskovala šolo. Ob zaključku šolskega leta nas je vedno peljala na skisled.

Embrach, 20.9.18

Viktor Kovacic

EMBRACH NEWS

Športni dan v šoli
Danes je 14.6.18, in v šoli
Hungerbühl je športni dan.
Vsi otroci iz Embracha so
prišli na športni dan. Na športnem
dnevu se samo tekmuje.

« Zmeraj ko se
športni dan konča,
so vsi zelo
utrujeni. »

Potem pa še Embri-Rallye
Popoldne se še vsi
razredi dobijo za Embri-
Rallye. V Rallyu celi
razredi med seboj tekmujejo.
To je zabavno!

»Kufer v avto in dve knjigi za pot«

Intervju z novim učiteljem Rajkom Tekalcem

Kako ste prišli v Švico?

Prišel sem, ker je tako naletelo. Bil je splet okoliščin, da mi je pod roke prišel razpis Ministrstva za šolstvo. Saj veste, učiteljica Marija je povedala, da odhaja ... pa se je začelo iskanje. Prijavil sem se in bil izbran. Takrat še nisem nič razmišljal, kako bo. Veseli sem se izziva, saj sem vedno občudoval tiste, ki so delali v tujini in se vračali domov z lepimi in bogatimi zgodbami. Slabo tako ali tako ljudje hitro pozabijo.

S katerimi pričakovanji ste prišli in občutki?

Prve metulje v trebuhu sem začutil predzadnji in zadnji dan, ko sem pakiral stvari v kufer. Od učiteljice Marije sem dobival spodbudne besede, sam sem jo spraševal čisto praktične stvari kot na primer, ali potrebujem tiskalnik in podobno. Zanimivo, nisem toliko mislil na to, koliko brisač naj vzamem. Ampak kaj na moji knjižni polici doma bi vas utegnilo zanimati.

Naslednji metulji so prišli ob vožnji skozi Karavanški predor. Takrat se začneš spraševati, ali si se prav odločil. Ali se boš

znašel v novem okolju. Ali še znam nemško ali sem vse pozabil. In ko izgine še zadnji slovenski radijski program in v vzratnem ogledalu vidiš kup škatel in torb, veš, da je to sedaj res nova pot. Tretji metulji pa so odleteli takoj, ko sem vstopil v razred. Hvaležen sem učiteljici Mariji, da sem lahko z njo delal ves mesec. Saj veste, potem nisi več sodelavec, ampak sva postala prijatelja. Pomagala mi je, da je bilo pri vsem lažje. Ne hecam se, sms-i so leteli od jutra do večera. Kakšen tudi ponoči. Veliko vprašanj, ugibanj je bilo.

V katerih krajih učite?

Najdlje so oddaljeni učenci v Lucernu, najbližji je razred v Rikenbahu, kjer trenutno poleg otrok iste družine, poučujem še nekaj drugih. Zanimivo je tudi v Winterthurju in Embrachu. Pouk pa imam še v Avstriji in v Kneževini Lihtenštajn. Teden hitro mine.

Katere razlike opazite med poučevanjem Švici in Sloveniji?

Uf, velike. Predvsem so otroci v Švici pri dopolnilnem pouku veliko bolj motivirani

za znanje slovenščine. Doma, ko omeniš učencem slovenščino, po navadi doživiš zavijanje z očmi in poslušaj: »Že spet slovenščina, saj smo jo imeli že včeraj!« Da, tako je, v Sloveniji je ta predmet na urniku skoraj vsak dan. In razumem jih, da so siti. Tudi oni bi pri teh urah kdaj igrali družabne igre, pekli kostanj, se pogovarjali, brali ... Med vami ni čutiti, da vam je težko, da ste siti slovenščine. Želite delati, saj se zavedate, da se srečamo enkrat na teden. Tudi pri izbiri vsebin, o katerih se učimo, sem tu kot učitelj manj omejen kot sem bil doma. Da ne bo pomote, tudi sam se veliko novega naučim. Vidim in doživljam slovenščino tukaj čisto drugače, kot sem jo doma. Da ne govorim o učenju nemščine. Vsak dan je nekaj novega. Ah, o švičarski nemščini ne bom izgubljal besed. Ne znam je.

Kje in kdaj ste se rodili?

Rodil in odrasčal sem v Mariboru. V vrtec sem hodil na Pobrežju, v osnovno šolo na Teznu. Kasneje smo se preselili v Šentilj, a za vedno bom ostal Mariborčan. Tam sem končal Tretjo gimnazijo, končal pedagoško fakulteto, službo pa našel v Ljubljani. Aha, vprašanje je bilo, kje ste se rodili.

S katerimi poklici imate izkušnje v Sloveniji?

Liza, pred časom si me razkrinkala. Verjetno stric Gugel vse ve. Da, nekoč sem delal v bolnišnici, potem v vrtcu kot vzgojitelj, nato sem se našel kot učitelj. Nekega dne sem peljal otroke v Narodno galerijo, tam so snemali neko oddajo in naleteli name, ki sem vskočil in razlagal otrokom sliko. Saj veste, galerije se učenci hitro naveličajo. Čez nekaj dni so me klicali in povabili na avdicijo oddaje Infodrom. To so bila krasna leta. Nič me ni bilo doma, prevozili smo celo Slovenijo. Naslednji dan sem hitel učencem v šoli razlagati, kje sem bil. Ali pa jim utrujen tudi kdaj pogledal skozi prste. Letos sem prenehal z delom na televiziji in pisanjem

vprašanj za oddajo Male sive celice, ki so v novi preobleki. Tudi s poučevanjem na fakulteti se več ne izide.

Na kateri šoli osnovni šoli ste nazadnje poučevali?

Osem let sem poučeval na OŠ Koleziji, tam mislim, da sem postal to, kar kot učitelj sem. Tam so me naučili vsega širokega in včasih tudi ozkega pogleda na poučevanje. Letos sem se poslovil pa od OŠ Dragomelj. To je lepa in nova primestna šola blizu Ljubljane.

Katero knjigo ste nazadnje brali?

Jo Nesbø in njegovo knjigo Policijo.

Ali igrate kakšno glasbilo?

Poskušam nekaj igrati, da. Doma sem pozabil svojo kitaro.

Ali imate kakšnega hišnega ljubljénčka?

Da, doma sem pustil mačkona Orija. Ker je star 15 let, ne bi preživel selitve, vožnje ... Tega sem ga z veseljem prikrajšal. Če bi bil človek, bi bil pri njegovih letih že zelo star gospod. Po telefonu kdaj poslušam, kako prede. To so takšne drobne stvari, ki jih človek pogreša.

Vaša najljubša jed in okus sladoleda?

Jed? Sladkarije. Zadnje čase veliko miksam kaki. Če ga dalj časa obdeluješ z dobrim mešalcem, dobiš pudinga podobno jed. Sladoled? Jooooj, čokoladne okuse in figa.

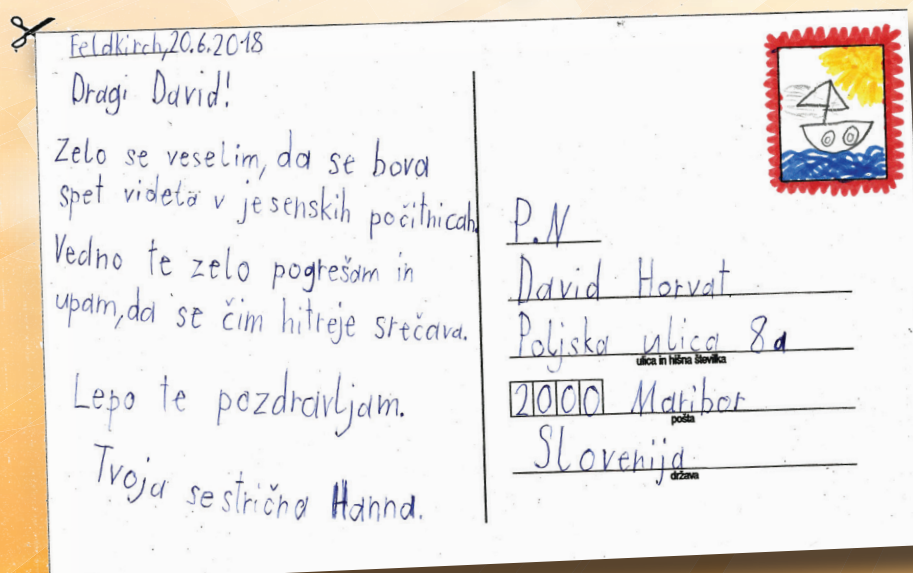
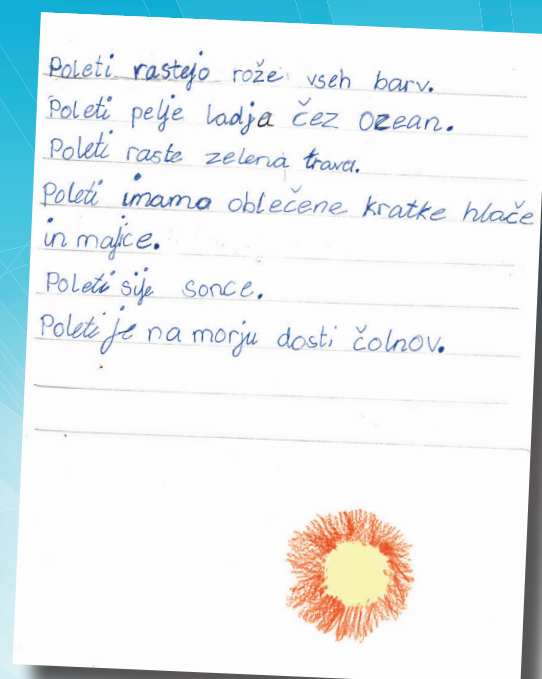
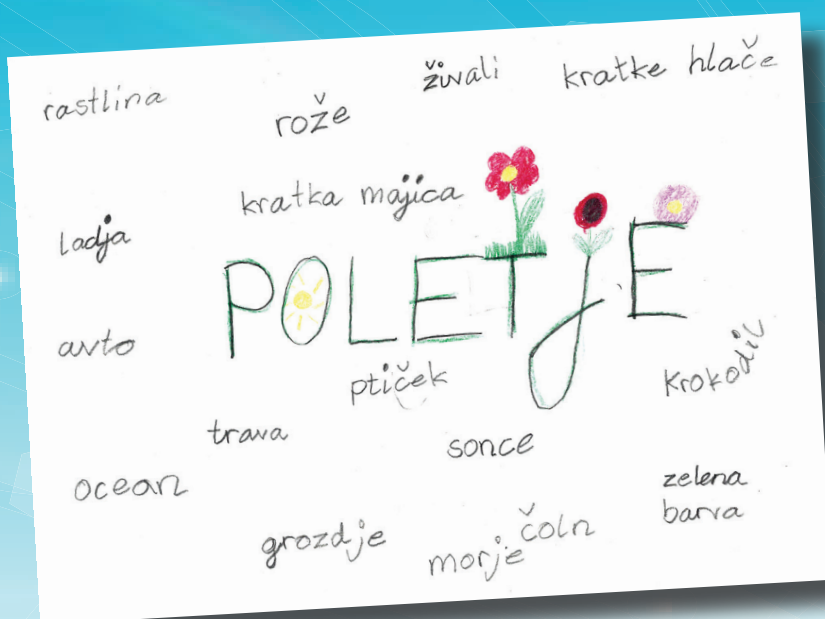
Ali radi govorite vice?

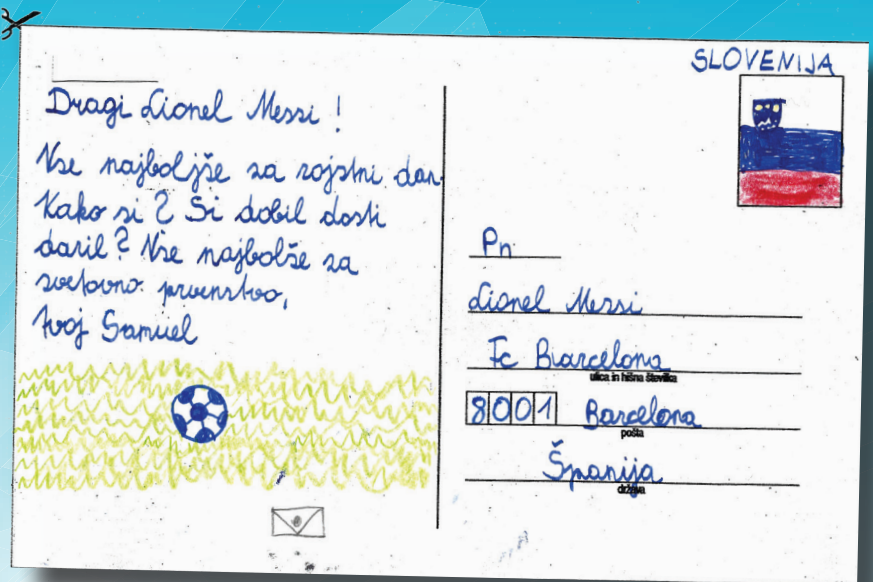
Ne, ker si jih ne zapomnim.

Za zaključek vas prosiva za vašo najljubšo smešnico.

Jakooooob, neeeee, jooooooo! Kakšno o policaju? Blondiki?

*Spraševala sta
Liza Miklavčič in Jakob Zajc*

Jaga Ana ima 11 letna detelica
 Najlepša hvala za tvojo razglednico.
 Sem bila zelo vesela. Ljubljana je zelo lepa.
 Upam, da si ^zopet dobro začela šolo.
 Jaz sem včeraj začela študirati jezike.
 Mi se tudi veselimo, da pridete drugo leto
 v švico. Lepi pozdravi
 Jana

Jaga Mitka
 Najlepša hvala za lepo razglednico
 Lepo prenečenje. Jaz sem imela včeraj
 prvi dan na fakulteti. Študiram jezike.
 Priročne pozdrave in dobro se imej
 Jana

Košarkar naj bo!

Skoraj povsod na svetu hodijo otroci v šolo. Ne hodijo pa v kino. V soboto, 1. septembra, smo odšli v kino. Na ta dan se prične v Sloveniji običajno šola. Všeč mi je bilo, da smo se spomnili na Slovenijo, saj jo imam rada. Film je bil smešen, zanimiv. Vesela sem bila, da je bila z menoj tudi Corina. Film je bil prekratek. Najlepše je, ko greš v kino s prijatelji.

Leoni Ošlaj

POLETJE

Kopalke so mokre, toraj jih bom obesil.

Kopalke so modre in rdeče.

Sonce je vroče.

Sladoled je mrzel, dober in se topi.

Včeraj sem jedel najboljši sladoled v Zürichu.

Morje je toplo, veliko, nevarno, globoko, modro, slano, lepo, ledeno, mrzlo, polno življenja.

V morju živijo želve, ribe, morske zvezde, školjke, morski pes, tjulenj, morski konjiček,

hobotnica,

rak, ligenj, kit, korale, ostrige.

Ljubim počitnice. Med počitnicami gremo na obalo, na plažo, v Avstrijo, v gore, jahat, domov,

v Slovenijo.

Nažaru pečemo klobase, zrezek, čevapčiče in pleskavico, gobe, papriko, jajčevce, divjačino.

Piknik brez os ni mogoč.

Na obali je vroče.

Na obalo gremo loviti ribe.

Svetilnik je visok, okrogel, je dobro viden.

V svetilniku živi svetilničar.

Svetilnik opozarja in varuje ladje pred brodolomom.

Simona, Luka, Vito, Jörg, Belja, Boštjan, Hans, Jorge, Javier

Danaja

Poletna dogodivščina

Med poletnimi počitnicami smo bili v Sloveniji. Nekekega dne smo šli do slapa Rinke. Najprej smo se z kolesom odpeljali do ortovega gradu. Nato smo peš šli do kočice na vrhu hriba, ki je 10 min oddaljena od izvira slapa Rinke. Tam smo jedli za kosilo. Pot navzdol je bila precej hitrejša. Po dolgem dnevu smo končno prišli nazaj v hotel.

Ko sem bila v Konolfingenbadi. M
Skočila sem is Em.
In 1m.

Aline

Poletna dogodivščina
Med Poletnimi počitnicami smo bili v Sloveniji. Tam smo šli med ostalim na veliko planino. Tam je bilo zelo veliko kakcev in krovov. Potem smo sedli pri zelenem robu. Potem smo hodili peš nazaj do gondole. Potem smo hodili do Avta in se zapelali domov.

TRISTAN

Poletna dogodivščina

Poletne počitnice sem preživela v Sloveniji.

Moja najboljša Dogodivščina je bila, ko smo šli na plažo.

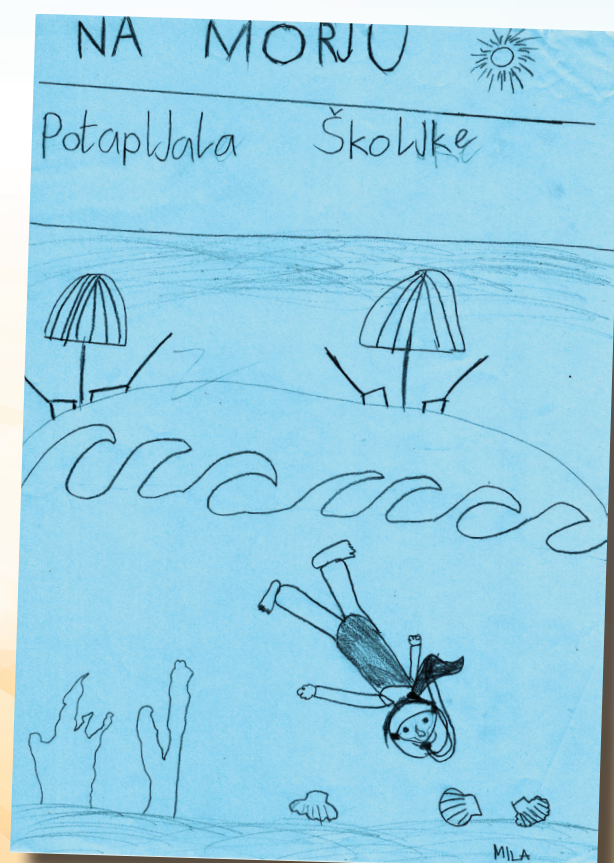
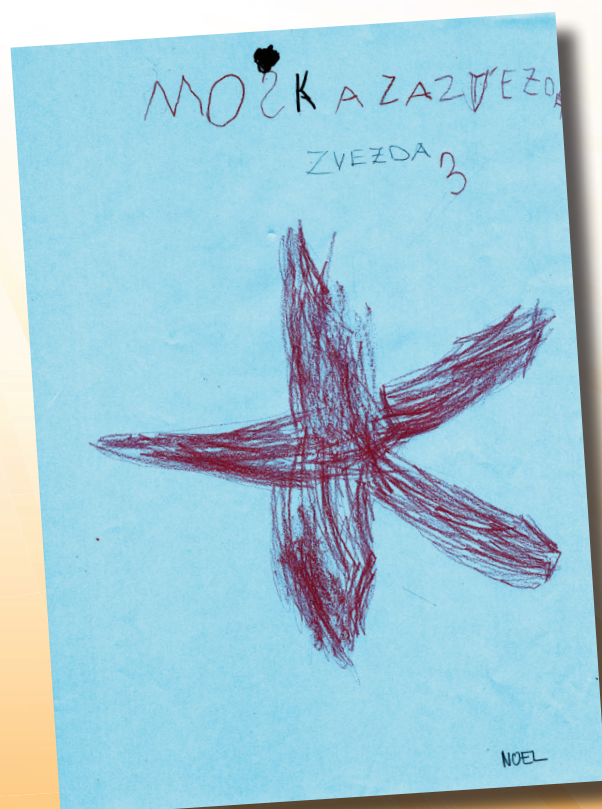
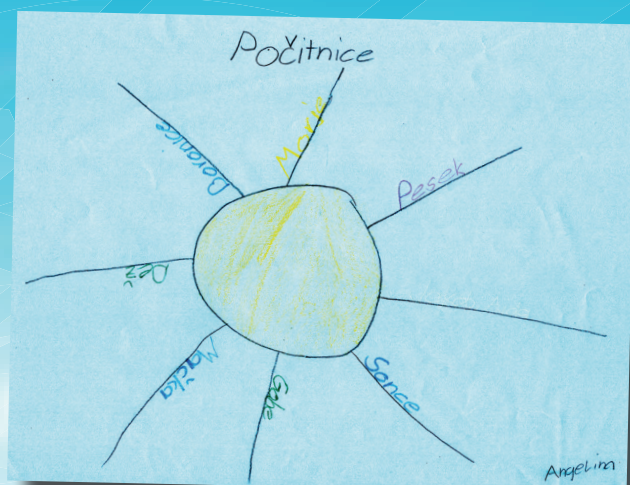
Potapljala sem se, počivala, brala knjige ali pa pojedla kaliforn sladok.

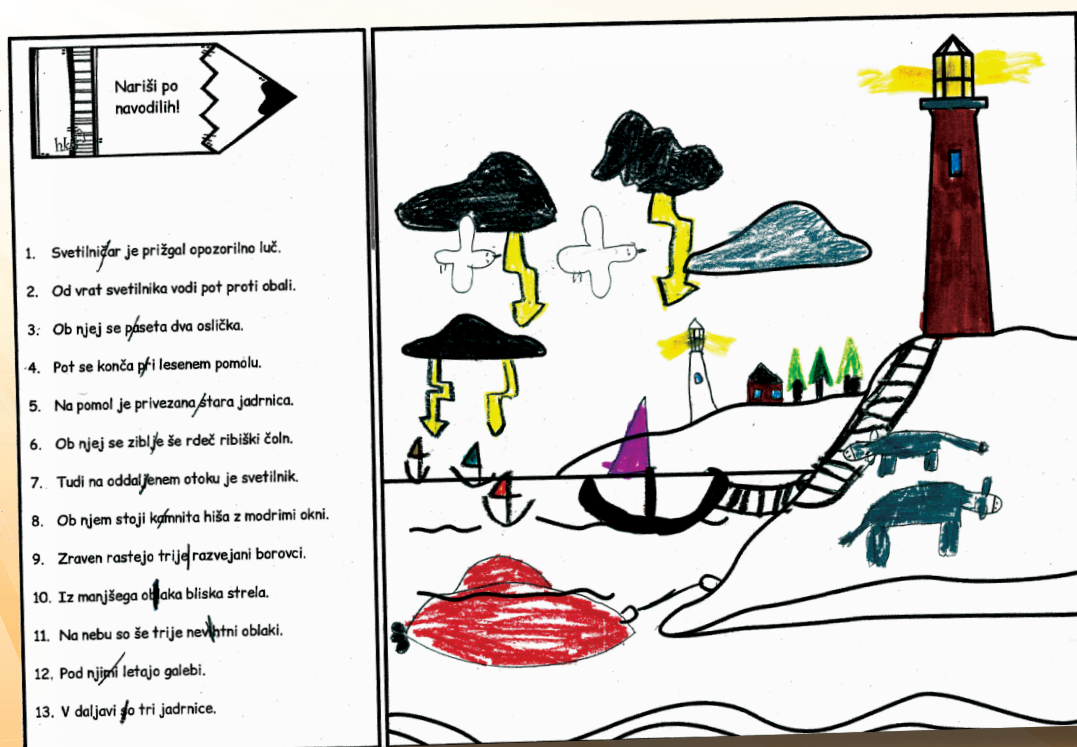
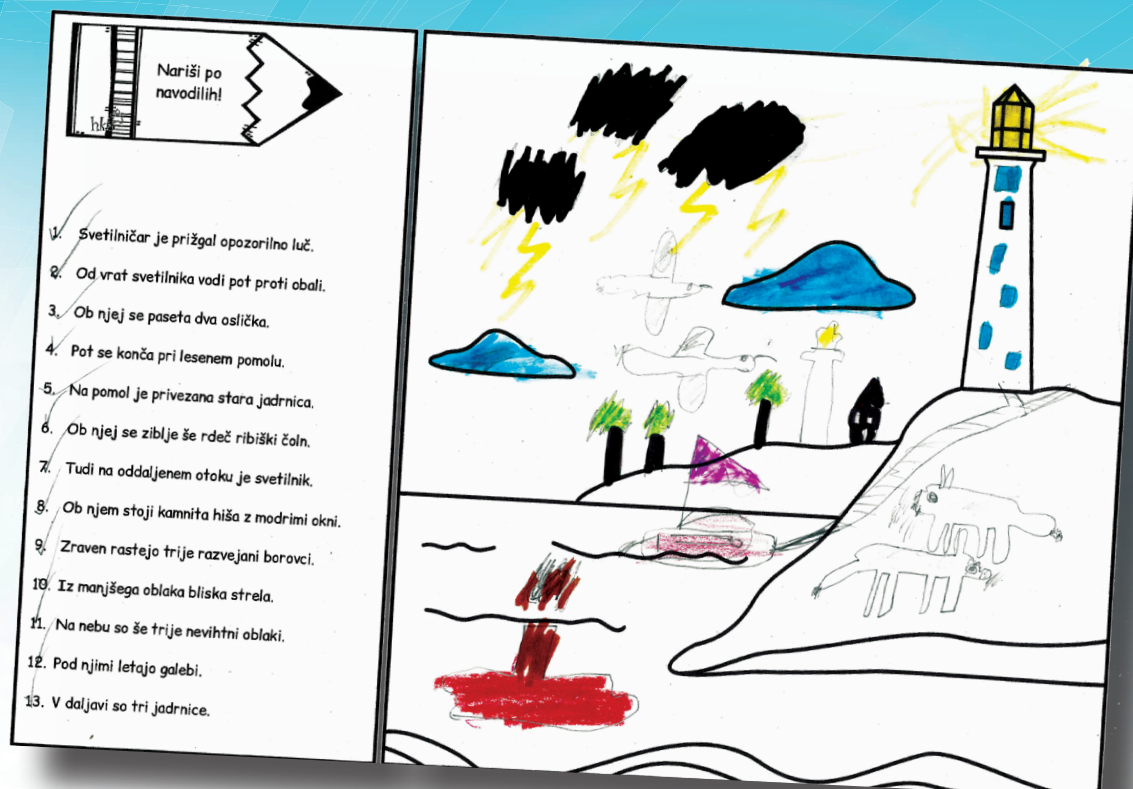
Nekega ponedeljka, sem se potapljala in videla na stotine rib.

Bile so stebraše sive. Jedle so travo.

Bilo je osupljivo, ko sem plavala z ribami, se niso umabile.

Mila. Mela

MAJA

RONIN

Prireditve in druženja, ki jih v letu 2019 organiziramo učitelji dopolnilnega pouka in Združenje staršev Martin Krpan:

sobota, 23. marec

Gregorjevo na Veleposlaništvu RS v Bernu

sobota, 15. junij

Slovenski otroci vabijo; prireditev ob zaključku šolskega leta v Uitikonu

sobota ali nedelja, 14./15. september:

Dan jezikov; družinsko druženje ob Züriskem jezeru

nedelja, 8. december

Slovensko miklavževanje v Uitikonu

Na prireditve so vabljeni vse družine, ne glede na to, ali otroci obiskujejo dopolnilni pouk

Vstopnine ni, smo pa zaradi lažje organizacije dogodkov veseli vaših prijav učiteljem ali na naslov: info.martinkrpan@gmail.com.

Podrobnosti in vabila na dogodke dobite pri učiteljih slovenščine ali na FB strani Martina Krpana (www.facebook.com/martin.krpan.1044).

Pridite, veseli bomo vaše družbe!

Petra Zajc,

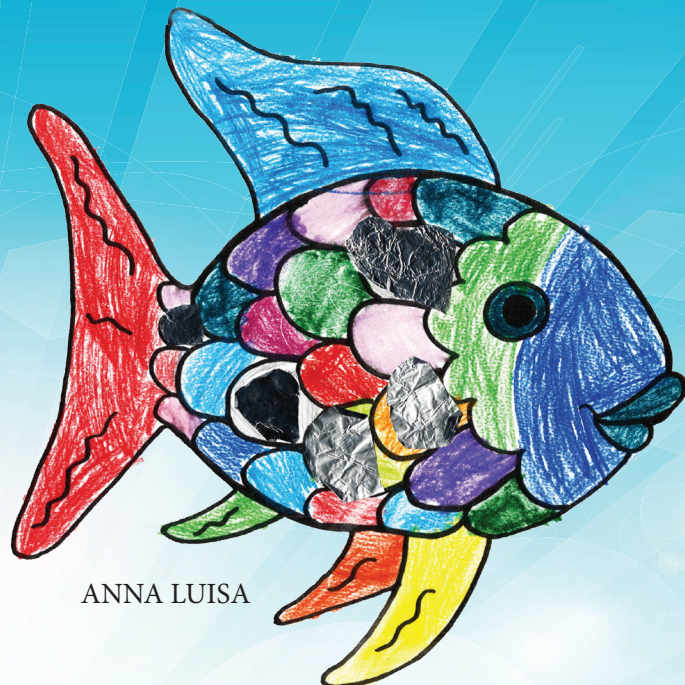
predsednica Združenja staršev Martin Krpan

Združenje staršev otrok dopolnilnega pouka slovenščine v Švici, Kneževini Lihtenštajn in na Predarliskem

Martin Krpan

info.martinkrpan@gmail.com

ANNA LUISA

LENA

Dopolnilni pouk slovenščine

Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport Republike Slovenije v sodelovanju z Zavodom za šolstvo Republike Slovenije za Slovence in njihove potomce organizira ter financira dopolnilni pouk slovenščine v Švici, Kneževini Lihtenštajn in na Predarlskem. Pouk je za udeležence brezplačen in je namenjen predšolskim otrokom od treh let, osnovnošolcem in srednješolcem ter odraslim, ne glede na stopnjo znanja jezika.

Podrobnejše informacije o dopolnilnem pouku slovenščine so na voljo na spletni strani www.zrss.si/sticisce/

Anja Dobrovč

✉ dobrovch.dps.ch@gmail.com

Basel, ponedeljek 16.00 - 19.30

Baden, torek 16.00 - 19.00

Liestal, sreda 12.00 - 15.00

Bern, sreda 16.00 - 19.30

Basel, četrtek 16.00 - 19.45

Jasmina Lepoša

✉ jaleposa@yahoo.com

Rapperswil, ponedeljek 16.45 - 20.30

St. Gallen, torek 16.30 - 20.15

Zürich, sreda 13.30 - 20.30

Zürich, četrtek 16.00 - 19.00

Rajko Tekalec

✉ tekalec.rajko@gmail.com

Rickenbach, ponedeljek 16.30 - 19.30

Winterthur, torek 16.00 - 19.00

Feldkirch (AUT), sreda 14.00 - 17.15

Eschen (FL), sreda 18.00 - 20.15

Embrach, četrtek 16.00 - 19.00

Luzern, sobota 9.30 - 12.30

pomlad

poletje

jesen

zima